

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2017/1 LSF 87 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om stormflod og stormfald (Udvidelse af dækningsomfang ved stormflod og oversvømmelser fra vandløb og søer, ny organisering af oversvømmelsesordningen samt justering af stormfaldsordningen)

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, j.nr. 17/02851

Forslag

til

Lov om ændring af lov om stormflod og stormfald

(Udvidelse af dækningsomfang ved stormflod og oversvømmelser fra vandløb og søer, ny organisering af oversvømmelsesordningen samt justering af stormfaldsordningen)

§ 1

I lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2* Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke vandløb og søer samt hvilke skader herfra, der er omfattet af stk. 1, nr. 2.«

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. En kommune kan, erhverve en privat borgers grund, hvis den pågældendes ejendom inden for en kortere årrække gentagne gange har været ramt af stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller skybrud, og dette forventes også at ske i fremtiden.

Stk. 2. Stormrådet kan via stormflods- og oversvømmelsespuljen under nærmere fastsatte betingelser medvirke til køb af en privat borgers grund sammen med en kommune, jf. stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for køb af private grunde efter stk. 1 og 2.«

3. § 2, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3* Ved stormfald forstås:

- a) Stormfald i en landsdel: Hvis der i en landsdel ved kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer svarende til mindst 1 års hugst i den ramte landsdel.
- b) Stormfald i hele landet: Hvis der i en eller flere landsdele ved kraftig vindpåvirkning tilsammen er væltet eller knækket mindst 1 million kubikmeter træ.«

4. Efter § 2, *stk. 3*, indsættes som nye stykker:

»*Stk. 4.* Ved en landsdel, jf. stk. 3, forstås et område som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode.

Stk. 5. Efter forhandling med miljø- og fødevareministeren kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om vurderingen af, om oversvømmelser fra vandløb og søer er omfattet af § 2, *stk. 2*.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 6*.

5. I § 4, *stk. 2, nr. 3*, indsættes efter »terræn«: », medmindre disse er godkendt til og anvendes som beboelse. Erstatning kan i disse tilfælde maksimalt udgøre 120.000 kr.«

6. § 4, *stk. 2, nr. 9*, affattes således:

»9) Haveanlæg, herunder terrasser og trapper, samt løsøre og bygninger placeret i haven.«

7. I § 4, *stk. 2*, indsættes efter nr. 9, som nyt nummer:

»10) Garager og carporte, medmindre de deler fundament med eller er en integreret del af en bygning til beboelse og samtidig indeholder tekniske installationer til brug for bygningens drift.«

Nr. 10-16 bliver herefter nr. 11-17.

8. I § 4, stk. 2, nr. 11, der bliver nr. 12, indsættes efter »containere,«: »bortset fra containere til opmagasinering af løsøre i forbindelse med oprydning og genopbygning af en ejendom efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer,«

9. § 4, stk. 2, nr. 16, der bliver nr. 17, affattes således:

»17) Løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, eller der er tale om løsøre, der har en naturlig placering direkte på gulv eller terræn.«

10. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Erstatning til genhusning ydes i maksimalt 2 år, medmindre der af særlige årsager skønnes behov for, at der ydes erstatning i længere tid. Erstatning kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned. Sker genhusning ved etablering af en midlertidig beboelse på skadesstedet i form af beboelsespavilloner eller lignende, kan der ydes et engangsbeløb på maksimalt 24.000 kr. til dækning heraf.«

11. I § 4, indsættes efter stk. 3:

»Stk. 4. I tilfælde, hvor der ikke sker genhusning, ydes der erstatning til privatpersoner for omkostninger til nødvendig opmagasinering af løsøre, hvis dette sker på grund af udbedring af skader på bygninger efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer. Erstatning til opmagasinering uden samtidig genhusning kan maksimalt udgøre 3.000 kr. pr. måned.

Stk. 5. Der ydes erstatning for ekstra byggeomkostninger op til 1 mio. kr., hvis disse er nødvendige for at opfylde de krav, som stilles af byggemyndigheder i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Erstatning for ekstra byggeomkostninger ydes dog kun, hvis

- 1) udgifterne vedrører de dele af bygningen, der er beskadiget og bliver erstattet efter reglerne i denne lov,
- 2) det ikke er muligt at opnå dispensation fra reglerne i byggelovgivningen,
- 3) byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skadens opståen,
- 4) udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, og
- 5) genopførelse eller reparation finder sted.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 6-7.

12. I § 4, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres »1-4« til: »1-6«.

13. § 6 affattes således:

»§ 6. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer fratrækkes følgende selvrisiko:

- 1) For skader på ejendomme til helårsbeboelse er selvrisikoen 5 pct. Selvrisikoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 30.000 kr.
- 2) For skader på fritids- og sommerhuse er selvrisikoen 10 pct. Selvrisikoen udgør minimum 10.000 kr. og maksimalt 50.000 kr.
- 3) For skader på erhvervsejendomme er selvrisikoen 14 pct. Selvrisikoen udgør minimum 14.000 kr.
- 4) For skader på privat løsøre placeret i ejendomme til helårsbeboelse er selvrisikoen 5 pct. Selvrisikoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 30.000 kr.
- 5) For skader på privat løsøre placeret i fritids- og sommerhuse er selvrisikoen 5 pct. Selvrisikoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 50.000 kr.

6) For skader på erhvervsløsøre er selvriskoen 14 pct. Selvriskoen udgør minimum 14.000 kr.

Stk. 2. Der betales ikke selvrisiko af udgifter til skadesbegrænsning.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af selvrisiko.«

14. § 6 a ophæves.

15. § 8 affattes således:

»§ 8. En skade forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, hvis skadelidte er uden skyld i fristoverskridelsen, eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde hertil.

Stk. 2. Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksation, herunder udfærdigelse af taksatorrapport, skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Stk. 3. Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse senest 22 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet anviser erstatningen til udbetaling via stormflods- og oversvømmelsespuljen. Bestemmelserne i §§ 39, 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler gælder også for forsikringsselskabernes afgørelse i sager om stormflod og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Stk. 4. Forsikringsselskabet kan lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Sådanne aftaler skal godkendes af Stormrådet, inden det andet forsikringsselskab påbegynder varetagelsen af opgaver efter denne lov.

Stk. 5. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og brug af fælles it-systemer m.v.«

16. § 8 a ophæves.

17. I § 9 ændres: »Behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer« til: »behandling og taksation af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer«.

18. § 10 affattes således:

»§ 10. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Stk. 2. Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Stk. 3. Stormrådet kan i særlige tilfælde kræve, at et forsikringsselskab kompenserer stormflods- og oversvømmelsespuljen for uberettiget udbetalt erstatning.

Stk. 4. De nærmere regler for tilsynet, herunder de nærmere regler for Stormrådets påbud til forsikringsselskaberne og offentliggørelse heraf samt krav om compensation fra forsikringsselskaberne af uberettiget udbetalt erstatning, fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.«

19. I § 10 a indsættes efter »stormflodssager«: »og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer«.

20. § 11, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

21. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved fladefald forstås den del af arealet, hvor mindst 2/3 af træerne er væltet, knækket eller rodløst.«

22. § 13, stk. 1, affattes således:

»§ 13. Stormrådet yder tilskud til en stormfaldsramt skov, når den samlede stormfaldsflade udgør mindst 0,5 ha. De enkelte stormfaldsflader skal udgøre mindst 0,2 ha.«

23. I § 13, stk. 2, 2. pkt., ændres », udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning« til: », og udarbejdelse af tilplantningsplaner«.

24. § 13, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter til stk. 3-5.

25. § 14 affattes således:

»§ 14. Tilskuddet efter § 12, stk. 2, består af et oprydningstilskud og et gentilplantningstilskud. Oprydningstilskud omfatter oprydning af det stormfaldsramte areal, og gentilplantningstilskud omfatter udgifter til gentilplantning. Begge tilskud udbetales, når gentilplantningen er afsluttet.«

26. § 15 affattes således:

»§ 15. Stormrådet fastsætter tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevareministeriet.«

27. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres »Stormrådet« til: »Miljøstyrelsen«.

28. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgning om tilskud sendes til Miljøstyrelsen inden for en frist, som fastsættes af Stormrådet. Ansøgning om tilskud skal være vedlagt en tilplantningsplan.«

29. § 19, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter til stk. 2.

30. I § 19, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

31. § 21, stk. 1, affattes således:

»§ 21. Der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 7 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervsministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervsministeriet, og 6 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Miljø- og Fødevareministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet Tænk. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.«

32. I § 22, stk. 6, ændres », Miljøministeriet og Transportministeriet« til: »og Miljø- og Fødevareministeriet«.

33. I § 24, stk. 2, indsættes efter »stormflod«: »eller oversvømmelse fra vandløb og søer«.

34. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgiften udgør årligt 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsespuljen og 10 kr. pr. police til stormfaldspuljen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret. Indtil

stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr., kan afgiften til denne pulje forhøjes til 50 kr. pr. police.«

35. I § 27, *stk. 2*, udgår »Statsgarantien til stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 400 mio. kr. til og med 2017«.

36. I § 27, *stk. 4*, ændres »en midlertidig forhøjelse på 20 kr. af den årlige afgift« til: »den midlertidige forhøjelse af den årlige afgift, jf. § 24, *stk. 3, 2. pkt.*«.

37. I § 27, *stk. 5*, indsættes efter »tilbagebetalt«: », og formuen i stormflods- og oversvømmelsespuljen igen udgør 500 mio. kr., jf. § 24, *stk. 3, 2. pkt.*«.

38. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

»Kapitel 7
Stormflodsvarsling«

39. § 28 ophæves.

40. I § 29, *stk. 3*, ændres »Transportministeriet« til: »Miljø- og Fødevareministeriet«.

41. I § 30, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »stormflodssager«: »og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer« og efter *2. pkt.*, indsættes: »Beslutninger, der træffes efter § 1 a, kan ikke indbringes for Stormrådet.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018. § 1, nr. 5, 8, 20-22, 29-30 og 38-39 har virkning fra 14. november 2017.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 4, *stk. 5*, i lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af lov om stormflod og stormfald § 4, *stk. 7*.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer*
 - 2.1.1. *Erstatningsmodel og erstningsopgørelsesprincip*
 - 2.1.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.1.1.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.1.1.4. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1.2. *Afgrænsning af vandløb og søer*
 - 2.1.2.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2.2. *Overvejelser i Udvalgets til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.1.2.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.1.2.4. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1.3. *Dækningsomfang*
 - 2.1.3.1. *Gældende ret*
 - 2.1.3.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.1.3.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.1.3.4. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1.4. *Organisation og sagsbehandling*
 - 2.1.4.1. *Gældende ret*
 - 2.1.4.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.1.4.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.1.4.4. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1.5. *Finansiering*
 - 2.1.5.1. *Gældende ret*
 - 2.1.5.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.1.5.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.1.5.4. *Lovforslagets indhold*
 - 2.2. *Stormfald*
 - 2.2.1. *Erklæring af stormfald*
 - 2.2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.2.1.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.2.1.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.2.1.4. *Forslagets indhold*

- 2.2.2. *Basisforsikring*
 - 2.2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.2.2.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.2.2.4. *Lovforslagets indhold*
- 2.2.3. *Tilskudsmuligheder m.v.*
 - 2.2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.2.3.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.2.3.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.2.3.4. *Lovforslagets indhold*
- 2.2.4. *Kontrol og udbetaling*
 - 2.2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.2.4.2. *Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne*
 - 2.2.4.3. *Erhvervsministeriets overvejelser*
 - 2.2.4.4. *Lovforslagets indhold*
- 3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
- 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. *Miljømæssige konsekvenser*
- 7. *Forholdet til EU-retten*
- 8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Store dele af Danmark blev ramt af stormen ”Bodil” den 5.- 6. december 2013. Stormen ramte Danmark med voldsom kraft og bevirkede, at der både blev konstateret stormflod, stormfald og oversvømmelse. Stormfloden medførte, at mange husejere oplevede store skader på deres ejendom og indbo. Det skyldtes ikke mindst, at stormfloden ramte mange helårshuse, og ikke kun sommerhusområder, der primært har været ramt ved tidligere stormfloder. Der blev anmeldt 2.971 stormflodsskader, hvilket er det næststørste skadestål som følge af en stormflod siden stormflodsordningens etablering i 1991.

På grund af den ekstraordinære situation og med henblik på at udvide og forbedre stormflods- og oversvømmelsesordningernes dækningsområde, herunder at dække udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp, blev der den 26. marts 2014 indgået en bred politisk aftale mellem den tidligere regering (S og RV) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om en udvidelse af stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Ændringerne blev gennemført ved lov nr. 377 af 15. april 2014.

Stormen ”Bodil” medførte samtidig væsentlige skader på flere skove, specielt i den vestlige del af Midtjylland. Skaderne var mere end dobbelt så store som ved stormen ”Allan” den 28. oktober 2013. Stormene Allan og Bodil gav anledning til drøftelser af en række principielle spørgsmål og uklarheder om ordningens nærmere indretning, herunder blandt andet af kriteriet for at erklære stormfald.

Som led i den politiske aftale fra marts 2014 blev det derfor besluttet at nedsætte et udvalg til evaluering

af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne. Det skete med sigte på at sikre robuste og fremtidsholdbare ordninger, der bygger på en klar afstemning af, hvad der forventes af henholdsvis ordningerne og skadelidt selv.

Nærværende lovforslag følger anbefalingerne fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne. Udvalgsarbejdet blev afsluttet med afgivelse af rapport i marts 2017 om de fremtidige stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordninger. Rapporten indeholder, på baggrund af evalueringen af de tre ordninger, en række anbefalinger til ændringer af den gældende lov og bekendtgørelserne.

Lovforslaget indebærer således en række ændringer for derigennem at fremtidssikre de tre ordninger, herunder ift. dækningsomfang, organisering og finansiering under hensyn til, at de fortsat skal være katastrofeordninger.

I den forbindelse skal det bemærkes, at stormflods- og oversvømmelsesordningerne er katastrofeerstatningsordninger, der finansieres solidarisk af alle med en brandforsikringspolice. Denne finansieringsmodel er valgt, fordi stormflod og oversvømmelse ikke hidtil har været forsikringsegne skadesbegivenheder, da en forsikring på disse områder, såfremt det var muligt at tegne den, ville have en præmie af en sådan størrelse, at ingen reelt ville betale den. Ordningerne hviler på et katastrofebegreb med to kriterier – et hændelseskriterium og et erstatningskriterium. Katastrofebegrebet indebærer, at det ikke er enhver skade efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller sø, der erstattes. Der skal noget særligt til. Det er i den sammenhæng vigtigt at have for øje, at hvad der for den enkelte skadesramte kan opleves som katastrofalt, fordi hele eller dele af den skadesramtes bolig bliver beskadiget, ikke nødvendigvis ud fra et samfundsmæssigt perspektiv indebærer, at der er tale om en skadesbegivenhed af et sådant omfang, at det kan karakteriseres som en katastrofe, der begrunder offentlig involvering.

Erstatningselementet i stormflods- og oversvømmelsesordningerne har siden ordningernes indførelse udviklet sig fra at være baseret på dagsværdierstatning til i al væsentlighed at basere sig på de samme dækningsprincipper, som er kendt fra forsikringsbranchen. Dermed har katastrofebegrebet i ordningerne i hovedsagen alene bevaret det ene af de to elementer af det oprindelige begreb, nemlig et hændelseskriterium på 20 år.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt at bevare de to ordninger som katastrofeerstatningsordninger. Udvalget finder det derfor afgørende at fastholde det ene af de to oprindelige kriterier i katastrofebegrebet, nemlig hændelseskriteriet på 20 år. Udvalget lægger i den forbindelse især vægt på, at der er tale om solidarisk finansierede ordninger, hvortil alle med en brandforsikring er tvunget til at betale. Betaling sker, uanset om man er i risiko for at blive ramt af en stormflod eller oversvømmelse.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt at fastholde det grundlæggende princip om, at den enkelte bygningsejer er ansvarlig for at foretage nødvendige og rimelige investeringer i forebyggelse, hvorfor der skal sikres et incitament hos den enkelte til at foretage investering til imødegåelse af de oftere forekommende skadesbegivenheder. Det forudsætter, at den enkelte har mulighed for en sådan forebyggelse og dermed kan sikre sin ejendom, hvorfor unødige hindringer herfor, herunder for fælles løsninger, skal minimeres.

Udvalget finder således, at det gældende 20-års hændelseskriterium er det mest afbalancerede kriterium. Herved holdes der fast i, at der skal noget særligt til, for at der er tale om stormflod eller oversvømmelse og samtidig sikres et incitament til borgere og virksomheder til løbende at forebygge oversvømmelser, som ikke længere betragtes som stormflod. Kriteriet er også med til at sikre, at kommuner og andre relevante myndigheder har en tilskyndelse til at indtænke forebyggelse i by- og landskabsplanlægningen, herunder i klimatilpasningsplanerne.

Stormfaldsordningen adskiller sig væsentligt fra stormflods- og oversvømmelsesordningerne, da der

ikke ydes erstatning for skovejers tab. Der ydes kun tilskud til de ekstra omkostninger, der er forbundet med oprydning efter et stormfald, samt de ekstra omkostninger, der er forbundet med at gentilplante med robuste træarter. Tilskudsdelen tilsigter således at give den enkelte skovej et økonomisk incitament til og mulighed for at foretage en gentilplantning, der i højere grad tilgodeser samfundets interesser for robust skov. Stormfaldsordningen er imidlertid i lighed med stormflods- og oversvømmelsesordningerne baseret på obligatorisk, solidarisk bidragsfinansiering af alle med en brandforsikringspolice.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt, at stormfaldsordningen også bevares som en katastrofeordning. Selv om stormfald på en ejendom kan opleves som en katastrofe for den enkelte skovej, så er det ikke nødvendigvis tilfældet set ud fra et bredere samfundsperspektiv. Der skal en omfattende hændelse af national betydning til for at aktivere ordningen.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om at give kommunerne mulighed for sammen med andre aktører – forsikringsselskaberne og i visse sammenhænge Stormrådet – at købe særligt oversvømmelsesudsatte grunde af private borgere, når disse grunde gentagne gange har været udsat for oversvømmelser og ikke kan beskyttes gennem forebyggende foranstaltninger. Forslaget er en konsekvens af aftalen mellem staten og kommunerne om kommunernes økonomi for 2018. Af aftalen fremgår, at regeringen vil gøre det lettere for kommunerne at indgå i samarbejde med forsikringsselskaberne om at medfinansiere klimatilpasningsindsatsen i kommunerne gennem en frivillig finansieringsløsning. Denne kan bl.a. indebære, at en ejer af en oversvømmelsesudsat bolig, der gentagne gange har været udsat for erstatningskrævende oversvømmelse, kan få medfinansieret en ny byggegrund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

1.1. Baggrund

Stormflods- og oversvømmelsesordningerne er katastrofeerstatningsordninger, der finansieres solidarisk af alle med en brandforsikringspolice. Denne finansieringsmodel er valgt, fordi stormflod og oversvømmelse ikke hidtil har været forsikringsegne skadesbegivenheder, da en forsikring på disse områder, såfremt det var muligt at tegne den, ville have en præmie af en sådan størrelse, at ingen reelt ville betale den. Ordningerne hviler på et katastrofebegreb med to kriterier – et hændeskriterium og et erstatningskriterium. Katastrofebegrebet indebærer, at det ikke er enhver skade efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller sø, der erstattes. Der skal noget særligt til. Det er i den sammenhæng vigtigt at have for øje, at hvad der for den enkelte skadesramte kan opleves som katastrofalt, fordi hele eller dele af den skadesramtes bolig bliver beskadiget, ikke nødvendigvis ud fra et samfundsmæssigt perspektiv indebærer, at der er tale om en skadesbegivenhed af et sådant omfang, at det kan karakteriseres som en katastrofe, der begrunder offentlig involvering.

Erstatningselementet i stormflods- og oversvømmelsesordningerne har siden ordningernes indførelse udviklet sig fra at være baseret på dagsværdierstatning til i al væsentlighed at basere sig på de samme dækningsprincipper, som er kendt fra forsikringsbranchen. Dermed har katastrofebegrebet i ordningerne i hovedsagen alene bevaret det ene af de to elementer af det oprindelige begreb, nemlig et hændeskriterium på 20 år.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt at bevare de to ordninger som katastrofeerstatningsordninger. Udvalget finder det derfor afgørende at fastholde det ene af de to oprindelige kriterier i katastrofebegrebet, nemlig hændeskriteriet på 20 år. Udvalget lægger i den forbindelse især vægt på, at der er tale om solidarisk finansierede ordninger, hvortil alle med en brandforsikring er tvunget til at betale. Betaling sker, uanset om man er i risiko for at blive ramt af en stormflod eller oversvømmelse.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt at fastholde det grundlæggende princip om, at den enkelte bygningsejer er ansvarlig for at foretage nødven-

dige og rimelige investeringer i forebyggelse, hvorfor der skal sikres et incitament hos den enkelte til at foretage investering til imødegåelse af de oftere forekommende skadesbegivenheder. Det forudsætter, at den enkelte har mulighed for en sådan forebyggelse og dermed kan sikre sin ejendom, hvorfor unødige hindringer herfor, herunder for fælles løsninger, skal minimeres.

Udvalget finder således, at det gældende 20-års hændelseskriterium er det mest afbalancerede kriterium. Herved holdes der fast i, at der skal noget særligt til, for at der er tale om stormflod eller oversvømmelse og samtidig sikres et incitament til borgere og virksomheder til løbende at forebygge oversvømmelser, som ikke længere betragtes som stormflod. Kriteriet er også med til at sikre, at kommuner og andre relevante myndigheder har en tilskyndelse til at indtænke forebyggelse i by- og landskabsplanlægningen, herunder i klimatilpasningsplanerne.

Stormfaldsordningen adskiller sig væsentligt fra stormflods- og oversvømmelsesordningerne, da der ikke ydes erstatning for skovejers tab. Der ydes kun tilskud til de ekstra omkostninger, der er forbundet med oprydning efter et stormfald, samt de ekstra omkostninger, der er forbundet med at gentilplante med robuste træarter. Tilskudsdelen tilsigter således at give den enkelte skovejær et økonomisk incitament til og mulighed for at foretage en gentilplantning, der i højere grad tilgodeser samfundets interesser for robust skov. Stormfaldsordningen er imidlertid i lighed med stormflods- og oversvømmelsesordningerne baseret på obligatorisk, solidarisk bidragsfinansiering af alle med en brandforsikringspolice.

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt, at stormfaldsordningen også bevares som en katastrofeordning. Selv om stormfald på en ejendom kan opleves som en katastrofe for den enkelte skovejær, så er det ikke nødvendigvis tilfældet set ud fra et bredere samfundsperspektiv. Der skal en omfattende hændelse af national betydning til for at aktivere ordningen.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om at give kommunerne mulighed for sammen med andre aktører – forsikringsselskaberne og i visse sammenhænge Stormrådet – at købe særligt oversvømmelsesudsatte grunde af private borgere, når disse grunde gentagne gange har været udsat for oversvømmelser og ikke kan beskyttes gennem forebyggende foranstaltninger. Forslaget er en konsekvens af aftalen mellem staten og kommunerne om kommunernes økonomi for 2018. Af aftalen fremgår, at regeringen vil gøre det lettere for kommunerne at indgå i samarbejde med forsikringsselskaberne om at medfinansiere klimatilpasningsindsatsen i kommunerne gennem en frivillig finansieringsløsning. Denne kan bl.a. indebære, at en ejer af en oversvømmelsesudsat bolig, der gentagne gange har været udsat for erstatningskrævende oversvømmelse, kan få medfinansieret en ny byggegrund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer

2.1.1. Erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincip

2.1.1.1. Gældende ret

Erstatning for stormflods- og oversvømmelsesskader opgøres efter samme principper som i forsikringsbranchen. Erstatningsberegningen har således udviklet sig gennem ordningernes historie og med lovændringen i 2014, jf. lov nr. 377 af 15. april 2014, indførtes et nyt opgørelsesprincip, nyværdi (i realiteten ”nyt for gammelt”). Det betyder, at udgangspunktet er nyværdierstatning – dog med fradrag for værditab med udgangspunkt i Stormrådets vejledende afskrivningstabeller, som ligner dem, som forsikringsselskaberne bruger.

Der ydes som hovedregel erstatning for umiddelbart indtrådte og direkte skader, mens der ikke ydes

dækning for indirekte skader, herunder fx driftstab. Med lovændringen i 2014 blev der dog indført enkelte, eksplicitte undtagelser hertil, så visse indirekte skader eller tab nu dækkes, fx omkostninger til genhusning og opmagasinering i forbindelse hermed.

I lovens såkaldte negativliste er endvidere anført en række specifikke undtagelser ift. at kunne opnå erstatning. Negativlisten kodificerer bl.a. Stormrådets praksis i en række tilfælde, hvor der ellers ville være tale om udsat beliggenhed eller anden særlig risiko, som man selv er nærmest til at bære.

I forbindelse med erstatningsopgørelsen er der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne en selvrisiko, som vokser ved gentagne oversvømmelser af samme ejendom ("trappemodellen"), dog således at der er et loft over den samlede selvrisiko. At der er en selvrisiko i ordningerne, og at den kan stige ved gentagne oversvømmelser af samme ejendom er til en vis grad tilsvarende almindelige private forsikringer. I de fleste private forsikringsaftaler anvendes der også en selvrisiko i forbindelse med skade på bil, hus m.v., og gentagne skader kan få betydning for enten forsikringspræmien eller selvrisikoen. Undtagelserne fra ordningen opregnet i negativlisten og selvrisikoen skal give incitament for ejerne m.v. til at gennemføre foranstaltninger, som kan være med til – helt eller delvist – at forebygge fremtidige skader. Der er tale om en afbalanceret erstatningsmodel, når der henses til, at stormflods- og oversvømmelsesordningerne er katastrofeordninger.

2.1.1.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne har set nærmere på, hvorvidt den nuværende erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincipperne er de rigtige i de fremtidige katastrofeordninger.

I dag opgøres skader efter stormflod og oversvømmelse med udgangspunkt i nyværdi. I praksis ydes der således erstatning som i forsikringsselskaberne med de forskelle, der ligger i, at forsikrererstatninger baserer sig på forsikringspolicer med en risikobaseret præmie og selvrisiko. I stormflods- og oversvømmelsesordningerne er der til forskel herfra en meget lav og ensartet afgift, der opkræves solidarisk hos alle med en brandforsikring, en højere selvrisiko og ingen erstatning for indirekte tab, bortset fra de i loven eksplicit opregnede undtagelser.

Udvalget finder, at lovens nuværende dækningsomfang har løsrevet sig fra det oprindelige katastrofebegreb og nu i al væsentlighed svarer til en privat forsikringsdækning. Det er især kommet til udtryk gennem lovændringen i 2014, og det vurderes at have skabt en forventning om et fremtidigt dækningsomfang, som i al væsentlighed er mindst det samme som nu.

Det er udvalgets overordnede vurdering, at der fortsat skal være en tilnærmelse til forsikringslignende dækning samt en fastholdelse af de nødvendige incitament til forebyggelse af skader, som karakteriserer enhver erstatningsordning. Det er udvalgets opfattelse, at erstatningsordningen på den måde bedre kan overskues af de skadelidte borgere og virksomheder, som kan forholde sig til erstatningsspørgsmålet på samme måde, som var det deres almindelige forsikring, der dækkede. Udvalget bemærker dog, at der ikke på alle områder kan siges at eksistere én praksis for dækningsomfang i forsikringsselskaberne, hvorfor der på konkrete punkter ofte vil kunne findes et eller flere selskaber, der dækker mere eller mindre end det, som gælder i stormflods- og oversvømmelsesordningerne. I de situationer bør det efter udvalgets opfattelse være målsætningen for ordningernes dækningsomfang, at dette kan siges at modsvare det, som er fællesnævner for forsikringsselskaberne med den tilsammen største markedsandel, og som de fleste forsikringstagere dermed omfattes af.

Det er efter udvalgets opfattelse samtidig vigtigt at bevare stormflods- og oversvømmelsesordningerne som katastrofeerstatningsordninger. En fastholdelse heraf indebærer, at ordningerne dækker samtlige direkte skader efter oversvømmelse af fast ejendom eller løsøre, medmindre de er undtaget efter negativlisten. Direkte skader er skader, der er en direkte følge af vandindtrængning. Driftstab, tab af lejeindtægt,

sætningsskader og andre følgeskader er derimod indirekte tab, som ikke bør være omfattet af ordningerne, medmindre andet eksplicit er anført.

Som ved almindelige private forsikringsordninger er der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne en selvriskiko. Selvriskikoen er et vigtigt element i såvel private forsikringsordninger som stormflods- og oversvømmelsesordningerne, idet den medvirker til at fastholde et ansvar og incitament for den enkelte til at forebygge skader på det forsikrede.

Selvriskikoen er ikke variabel i stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Selvriskikoen i almindelige forsikringer er sammen med den årlige præmie, der skal betales, udtryk for den risikoprofil, som forsikringen skal dække, og forsikringstagerens såkaldte risikoaversion. Denne afvejning mellem selvriskiko og betaling er ikke til stede i stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Det er også almindeligt i forsikringsforhold, at selvriskikoen eller præmien stiger ved gentagne skader.

Udvalget har undersøgt forskellige muligheder for at indføre en øget risikodifferentiering i ordningerne fsva. fastsættelsen af selvriskikoen, men det er udvalgets vurdering, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at udarbejde modeller for øget risikodifferentiering med en tilstrækkelig præcision til at lade det indgå i en egentlig fastsættelse af selvriskikosatser. Det skal også ses i lyset af, at en sådan differentiering vil blive mere administrativ tung end den nuværende model og ikke nødvendigvis er lettere at kommunikere og forstå for de skadelidte.

Trappemodellen for beregningen af størrelsen på selvriskikoen, som blev indført i 2010, har efter udvalgets opfattelse imidlertid mistet sin incitamentsskabende effekt. Det skyldes efter udvalgets vurdering, at der med lovændringen i 2014 blev indført et loft over selvriskikoen, der blev sat så lavt, at selvriskikoen ofte rammer loftet. Det stigende incitament til at forebygge, som trappemodellen oprindeligt var tiltænkt at skabe, og som var en væsentlig årsag til dens introduktion, bliver med andre ord vendt på hovedet af loftet over selvriskiko. Incitamentet til at forebygge særligt store skader bliver således lavere, jo flere skader der allerede har været på ejendommen. Det er derfor udvalgets anbefaling, at trappemodellen fjernes. Udvalget anbefaler samtidig, at minimumsselvriskikoen og den procentmæssige selvriskiko for helårsbeboelse og fritidshuse samt løsøre heri fastholdes på det nuværende niveau, mens der bør ske en stigning for erhverv. Udvalget finder endvidere, at der fortsat skal være et loft over selvriskikoen på helårsbeboelse og fritidshuse, dog ikke længere samlet for løsøre og fast ejendom, men derimod med individuelt (delt) loft for begge poster, mens der fortsat ikke skal være noget loft for erhverv.

2.1.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger vedrørende den fremtidige indretning af erstatningsmodellen i stormflods- og oversvømmelsesordningerne.

2.1.1.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås at fastholde det gældende udgangspunkt om, at erstatningsmodel og erstatningsopgørelsesprincipper for stormflods- og oversvømmellesskader er de samme som i forsikringsbranchen.

I overensstemmelse med anbefalingerne fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne foreslås det, at den nuværende trappemodel for selvriskiko afløses af en selvriskiko for så vidt angår private boliger og sommerhuse samt løsøre, der svarer til det nederste trin på den gældende trappemodel. For skader på erhvervsbygninger og erhvervsløsøre hæves selvriskikosatsen, så den modsvarer det, som disse skader erfaringsmæssigt trækker på stormflods- og oversvømmelsesordningen. For private boliger, sommerhuse samt privat løsøre fastholdes et loft, dog således at loftet ikke længere er et samlet loft for skader på bygninger og løsøre, men gælder for hver af disse skadestyper hver for sig. Det kombineres med et forslag om, at der fremover ikke skal være selvriskiko på omkostninger til skadesbegrænsning. På linje med hvad der gælder i dag, foreslås der intet loft over selvriskikoen for erhvervsbygninger- eller løsøre.

2.1.2. Afgrænsning af vandløb og søer

2.1.2.1. Gældende ret

Oversvømmelsesordningen har ikke en entydig definition af de af loven omfattede vandløb og søer, som oversvømmelser kan stamme fra. Inden loven blev ændret i 2010 var oversvømmelser fra vandløb også med i ordningen, men alene i de helt særlige tilfælde, hvor der skete opstuvning af vand i et vandløb pga. en samtidig stormflod. Det gav en naturlig afgrænsning til de kystnære, åbne vandløb og søer. Der findes ikke i forarbejderne til loven fra 2010 nogen indikation af ændring i, at det var de åbne vandløb og søer, der ønskedes omfattet af udvidelsen af ordningen. Stormrådet har, for at sikre en entydig retstilstand, i sin praksis fastlagt, at oversvømmelsesordningens erstatningsregler er begrænset til de åbne vandløb og søer, som er omfattet af vandløbsloven.

Ifølge forarbejderne til ændring af lov om stormflod og stormfald, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 125 som fremsat, side 13, er manglende kapacitet i anlæg til vandaflledning, fx kloaknet, endvidere ikke omfattet af definitionen af et vandløb. Oversvømmelse fra kloakker er derfor efter praksis heller ikke omfattet af stormflodsordningen, uanset om der er tale om oversvømmelse efter regnvejr eller som følge af opstuvning af havvand i kloaknettet. Ifølge Stormrådets praksis er rørlagte vandløb blevet anset for at svare til anlæg til vandaflledning og dermed ikke omfattet af oversvømmelsesordningen. Ved oversvømmelse fra søer er der som nævnt taget udgangspunkt i de søer, som er omfattet af vandløbsloven, dvs. søer med til- og afløb. Undtagelsesvis er nogle permanente og temporære søer, som ikke er omfattet af vandløbsloven, i konkrete tilfælde også blevet anset for værende omfattet.

2.1.2.2. Overvejelser i Udvalgets til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder ikke, at det i dag fremgår med tilstrækkelig tydelighed af lovgivningen, hvilke vandløb der er dækket af oversvømmelsesordningen. På den baggrund er det udvalgets anbefaling, at dækningsområdet fastlægges mere direkte i reglerne vedr. oversvømmelsesordningen. Dette vil skabe en klar regulering, hvilket også vil gøre det tydeligere for de potentielt berørte bygningsejere, i hvilke tilfælde der kan forventes erstatning fra oversvømmelsesordningen.

Udvalget finder endvidere, at det ikke er ethvert naturfænomen af vandløbslignende karakter, der skal omfattes af ordningen, idet katastrofebegrebet i givet fald vil blive gjort illusorisk. Ligeledes finder udvalget, at det er vigtigt at styrke incitamentet til at forebygge oversvømmelser fra vandløb og søer, herunder gennem vedligeholdelse m.v.

For at skabe en mere entydig og konsistent regulering anbefaler udvalget, at såvel åbne som rørlagte vandløb, der er omfattet af vandløbsloven, samt søer omfattes af oversvømmelsesordningen. De rørlagte vandløb bør dog alene være omfattet af oversvømmelsesordningen, såfremt der samtidig 1) er konstateret en 20-års hændelse udenfor den rørlagte strækning, og 2) det dokumenteres, at skaden stammer fra det rørlagte vandløb og ikke skyldes manglende vedligeholdelse. Samtidig anbefaler udvalget, at det for oversvømmelsesordningen gøres eksplicit, at oversvømmelse fra regnvandsbassiner, vandløb, som er optaget i kommunens spildevandsplan, spildevandsanlæg, kloakker samt kilder (kildevæld) ikke er dækket af ordningen.

Udvalget har ligeledes noteret sig forsikringsbranchens velvilje til at overtage oversvømmelsesskader, som både er forårsaget af skybrud og oversvømmelse fra vandløb og søer, hvis skaderne ikke kan opdeles. Udvalget anbefaler derfor, at den fremtidige oversvømmelsesordning alene omfatter de tilfælde, hvor oversvømmelsesskader fra vandløb og søer rammer isoleret eller kan opdeles fra en evt. forsikrings-

dækket skybrudsskade. Det bør være forsikringsselskabets ansvar i den pågældende situation at bevise, at en kombinationsskade kan opdeles.

2.1.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger.

2.1.2.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke vandløb og søer der er omfattet af loven, idet der kan blive behov for en mere teknisk definition af et vandløb, der over tid kan ændre sig. Sigtet med bemyndigelsen er at sikre en entydig regulering til gavn for de potentielt berørte bygningsejere, der har ejendom i områder med vandløb og søer. Definitionen vil i overensstemmelse med anbefalingerne fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne dække åbne vandløb og søer, rørlagte vandløb som er omfattet af vandløbsloven forudsat at der er konstateret en 20 års hændelse udenfor den rørlagte strækning og det dokumenteres at skaden stammer fra det rørlagte vandløb og ikke skyldes manglende vedligeholdelse.

2.1.3. Dækningsomfang

2.1.3.1. Gældende ret

Som hovedregel ydes der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne, jf. afsnit 2.1.1, erstatning for umiddelbart indtrådte og direkte skader, mens der ikke ydes dækning for indirekte skader, herunder driftstab. Der blev dog med lovændringen i 2014, jf. lov nr. 377 af 15. april 2014, indført visse undtagelser, således at visse indirekte skader eller tab nu dækkes, fx mulighed for at dække omkostninger til genhusning og opmagasinering i forbindelse hermed. I lovens negativliste er anført en række specifikke undtagelser ift. at kunne opnå erstatning. Det følger af negativlisten, at løsøre i kældre eller rum under terræn ikke er erstatningsberettiget efter stormflods- eller oversvømmelsesordningerne, uanset om disse rum er godkendt til beboelse eller ej. Der ydes efter gældende regler ligeledes ikke erstatning for skader på haveanlæg og løsøre placeret i haven. Efter praksis henregnes både garager, carporte, og terrasser som omfattede af denne begrænsning, undtagen hvis disse enten deler fundament med eller er en integreret del af en primær bygning til beboelse. Endvidere følger det af negativlisten, at der ikke ydes erstatning for løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, medmindre løsøret er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, ligesom der ikke ydes erstatning til skader efter oversvømmelse af containere.

Som en undtagelse til lovens hovedregel om, at det kun er direkte skader, der erstattes, er der efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne mulighed for at skadelidte kan få dækket omkostningerne i forbindelse med genhusning efter oversvømmelse af private helårsboliger eller fritidshuse godkendt og anvendt som helårsbolig. Dækning af omkostninger ved genhusning indeholder dog en karenperiode, således at genhusningen skal have varet mindst 1 måned for at udgifter hertil kan dækkes. Der gælder derimod ikke noget loft over den periode, hvor genhusning kan finde sted. Inden for maksimalbeløbet på 12.000 kr. om måneden til dækning af genhusningsomkostninger kan udgifter til opmagasinering og flytning også afholdes.

Der findes ikke i stormflodsloven bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om rammerne for omfanget af erstatning til dækning af omkostninger i forbindelse med lovliggørelse af installationer m.v., når der i øvrigt sker udbedring af dækningsberettigede skader på ejendommene efter en stormflod eller oversvømmelse. Den manglende lovregulering af dette spørgsmål må ses som udtryk for, at ekstraomkostninger til lovliggørelse af installationer m.v. i udgangspunktet ikke er tiltænkt at skulle dækkes af stormflods- eller oversvømmelsesordningerne, men afholdes af den enkelte skadelidte. Dette harmonerer også med, at det er skadelidte, der får fordel af lovliggørelsen. Tidligere var det derfor også Stormrådets praksis,

at omkostninger til lovliggørelse var et spørgsmål om mindre ændringer i forbindelse med skadesudbedring. Den nuværende praksis for lovliggørelse er især udviklet efter stormfloden i 2013. Ifølge den nye praksis dækkes udgifter til lovliggørelse uden beløbsmaksimum og uanset hvilken lovgivning eller andre regler (byggelovgivning, miljølovgivning, lokalplaner m.v.), der stiller krav om bygningers indretning, som måtte have bevirket det nu ulovlige forhold. Der stilles endvidere ikke krav om, at skadelidte søger dispensation fra bygningsreglementet, således som nogle forsikringsselskaber kræver, før der kan udbetales erstatning for lovliggørelsesomkostninger.

2.1.3.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne bemærker, at løsøre i kældere eller rum under terræn fra stormflods- og oversvømmelsesordningernes start har været undtaget dækning. Det gælder, uanset hvad kældere og andre rum under terræn måtte være godkendt til. Undtagelsen fra dækning er udtryk for, at ordningerne skal dække skader som følge af egentlige katastrofer og ikke uhensigtsmæssig adfærd. Løsøre placeret under terræn rummer en logisk risiko for at blive ramt af indtrængende vand. Dette kan forebygges ved en anden og mere forsvarlig opbevaring af løsøre over terræn.

Udvalget finder det dog rimeligt, at kældere og rum under terræn, som efter opfyldelse af en række særlige krav er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse, betragtes som bolig på lige fod med andre boliger. Udvalget anbefaler derfor, at beskadiget løsøre på sådanne steder skal være berettiget til erstatning efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne. På linje med forsikrings-selskabernes praksis bør der dog være en incitamentsskabende begrænsning, således at ikke alt løsøre opbevares under terræn. Der skal derfor fastsættes et maksimum for værdien af en sådan erstatning. I stedet for et procentvis fastsat loft, foreslår udvalget, at loftet fastsættes til 120.000 kr., som indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100.

For så vidt angår øvrige kældere og rum under terræn finder udvalget det derimod fortsat velbegrundet og i overensstemmelse med ordningernes karakter af katastrofeordninger, at der ikke ydes dækning for skader som følge af stormflod eller oversvømmelse. Løsøre opbevaret i sådanne rum bør derfor fortsat være undtaget fra erstatning og op til den enkelte at opbevare forsvarligt. I forhold til den gældende karensperiode ved genhusning, finder Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, at hensynet til skadelidtes situation og muligheden for at kunne få en hverdag til at fungere så hurtigt som muligt efter en katastrofesituation samtidig med, at der sikres en let administrerbar løsning, bør veje tungt. Det sker efter udvalgets opfattelse bedst ved at fjerne karensperioden. Derved fjernes de administrative udfordringer med tilhørende tidsforbrug, og dermed fordyrelse af ordningen, som administrationen af karensperioden har betydet. Udvalget finder det mere hensigtsmæssigt, at hensynene bag en karensperiode løses gennem en højere selvrisiko på erstatningen.

Omkostninger til genhusning skal dog fortsat vurderes konkret, således at alene omkostninger til genhusning, som anses for nødvendig, kompenseres. Det vil være taksator, som i det enkelte tilfælde vurderer, om genhusning er nødvendig.

Udvalget finder samtidig, at det er vigtigt at sikre, at genopbygningen af en ejendom sker med en passende hastighed. Der bør derfor indføres en max. periode for hvilken, der kan ske dækning af omkostninger til genhusning, og dermed også hvor lang tid genhusning kan anses for nødvendig. Udvalget anbefaler derfor, at der indføres et maksimum for genhusning på 2 år fra skadestidspunktet. Udvalget anbefaler endvidere, at der overvejes mulighed for dispensation fra denne tidsfrist, hvis der er tale om helt særlige omstændigheder, der ikke skyldes forhold hos skadelidte, eller som kunne være forudset fra begyndelsen. Dispensation bør kræve Stormrådets godkendelse og administreres restriktivt.

Udvalget finder endelig, at 12.000 kr. i gennemsnit pr. måned fortsat er et passende niveau for dækning af omkostninger til genhusning. Udvalget anbefaler derfor, at det gældende niveau fastholdes, dog således

at der tages højde for den almindelige prisudvikling, hvorfor max-beløbet bør indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100.

I forlængelse heraf finder udvalget, at opmagasinering af løsøre og bygningsdele, der skal genanvendes, fx et køkken, er en indirekte omkostning i forbindelse med oversvømmelse eller stormflod. Derfor bør det fortsat være udgangspunktet, at en sådan omkostning, når den ikke er forbundet med genhusning, er afskåret fra dækning via ordningerne. Der kan dog i helt særlige situationer være behov for opmagasinering af løsøre og bygningsdele, der skal genanvendes, et andet sted, selv om man i øvrigt kan blive boende i ejendommen under genopbygningen heraf. I sådanne situationer bør det efter udvalgets opfattelse være muligt at få dækket omkostningerne til opmagasinering. Udvalget anbefaler på den baggrund, at der åbnes mulighed for dækning af udgifter til opmagasinering, uden at der er behov for en samtidig genhusning, hvis en forbliven i egen bolig i reparationsperioden ellers gøres illusorisk. Udvalget finder, at hensynet til skadelidtes mulighed for at blive i egen bolig vejer tungt, ligesom en mulighed for opmagasinering af løsøre, som i realiteten erstatter en genhusning, vil være en fleksibel løsning til gavn for både skadelidte og stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Det vil bero på en konkret vurdering i de enkelte tilfælde, om ordningerne skal dække udgifter til opmagasinering uden samtidig genhusning. Udvalget anbefaler derfor også, at der sker en uvildig vurdering af behovet for opmagasinering, og at den nærmeste til at bedømme det, er den taksator, som i øvrigt er udpeget til at vurdere skaden og dennes omfang.

Ligeledes anbefaler udvalget, at skader efter oversvømmelse af opbevaringscontainere, der anvendes til midlertidig opmagasinering i forbindelse med udbedring af dækket skadesbegivenhed, ikke udelukkes fra erstatning.

Udvalget har desuden overvejet, om terrasser, garager og carporte skal være dækket af ordningerne. Da de tre nævnte bygnings- eller løsøretyper må anses for at være rum eller bygninger, som ikke kræver særlig beskyttelse, er det efter udvalgets opfattelse bedst stemmende med ordningernes formål og karakteren af en katastrofeordning – sammenholdt med rimeligheden i at bevare et incitament for den enkelte bygningsejer til at foretage forebyggende tiltag – at undtage disse bygnings- og løsøretyper fra erstatning helt generelt, uanset om de deler fundament med en dækket bygning eller ej. Dette bør dog ikke gælde for garager og carporte, der enten deler fundament med eller er en integreret del af bygningen og må anses som nødvendig for husholdningens opvarmning ved at fungere som fyrrum eller varmecentral. Der skal efter udvalgets opfattelse anlægges en restriktiv forståelse heraf, så omgåelsestilfælde undgås.

Det er udvalgets opfattelse, at der fsva. erstatning til lovliggørelse er behov for en mere stringent afgrænsning af, hvilke omkostninger, der dækkes af stormflods- og oversvømmelsesordningerne, så tvivlsspørgsmål vedr. dette undgås. Samtidig bør der sikres en klar tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis i forsikringssager. Det er derfor udvalgets anbefaling, at der indføres regler herom i stormflodsloven.

Udvalget anbefaler, at reglerne indeholder en anerkendelse af, at rimelige udgifter til lovliggørelse er dækket, dog med den begrænsning, at det alene er udgifter til lovliggørelse, der kræves efter byggelovgivningen, som dækkes. Dette svarer til, hvad der er tilfældet i almindelige forsikringssager. Udvalget foreslår med inspiration fra praksis i forsikringsselskaberne følgende afgrænsning af, hvilke omkostninger der bør kunne erstattes med henvisning til lovliggørelse: Byggeudgifter, som er nødvendige for at opfylde de krav, som byggemyndighederne stiller i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Det er en betingelse for erstatning, at udgifterne vedrører de dele af bygningen, der bliver erstattet, at det ikke er muligt at opnå dispensation fra de nye regler i byggelovgivningen, at byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skaden, at udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, samt at istandsættelse eller genopførelse finder sted. Der er tale om kumulative betingelser.

Udvalget anbefaler derudover, at der i lighed med visse forsikringsselskabers praksis indføres et loft

over omkostningerne til lovliggørelse. Der findes ingen entydig praksis i forsikringsbranchen for et sådant loft, udover at der eksisterer et sådant. Udvalget foreslår, at loftet fastsættes til ikke højere end 1 mio. kr.

Endelig er det udvalgets opfattelse, at det nuværende krav i stormflods- og oversvømmelsesordningerne om at placere erhvervsløsøre på et varelager 10 cm over gulv eller terræn som betingelse for erstatning, er ubetinget fornuftig, da det efter udvalgets vurdering er det minimale, man må kunne forlange af professionelle, som håndterer varer og inventar. Det skal efter udvalgets opfattelse også ses i sammenhæng med pligten til agtpågivenhed og den handlepligt, som enhver er omfattet af i forbindelse med forhindring af skaders opståen og/eller begrænsning af skaders omfang. Udvalget finder derfor, at kravet om at hæve erhvervsløsøre 10 cm over gulv eller terræn skal gælde generelt for erhvervsinventar, uanset hvor dette befinder sig, og ikke som i dag kun for løsøre på et varelager. Det gælder dog ikke inventar, fx reoler, som skal have direkte kontakt med gulvet for at tjene sit formål.

2.1.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i disse overvejelser og anbefalinger til det fremtidige dækningsomfang.

2.1.3.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås at revidere negativlisten, så der gives mulighed for, at løsøre i kælder eller rum under terræn i ejendomme godkendt til og anvendt som beboelse kan erstattes efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne, ligesom karenstiden ved genhusning fjernes, og der gives mulighed for erstatning for omkostninger vedrørende nødvendig opmagasinering, selv om genhusning ikke finder sted. Ligeledes bør der fremover ydes erstatning til skader efter oversvømmelse af containere, som er bestemt til opmagasinering af løsøre i forbindelse med tidligere stormflod eller oversvømmelse.

Desuden foreslås det at ændre reglerne, så der fremover ydes erstatning for skader på garager og carporte, som enten deler fundament med eller er en integreret del af en primær bygning til beboelse og samtidig tjener som varmecentral, fyrrum eller lignende for denne. Endvidere foreslås det, at det fremover bliver et krav for erstatning af løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, at løsøret er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, medmindre løsøret har en naturlig placering direkte på gulvet.

Endelig foreslås det at ændre reglerne for erstatning for omkostninger til lovliggørelse, så der fremover ydes dækning af omkostninger ift. krav stillet i relation til byggelovgivningen svarende til normal praksis i forsikringsselskaberne.

2.1.4. Organisation og sagsbehandling

2.1.4.1. Gældende ret

Efter den gældende stormflodsordning varetages sagsbehandling af stormflodsskader, herunder takstation heraf, af de skadelidtes egne forsikringsselskaber. Det er således de enkelte skadesforsikringsselskaber, der behandler stormflodssager fra modtagelse af anmeldelse til afgørelse. Det sker under iagttagelse af både stormflodsloven og de offentligtretlige regler i forvaltningsloven, offentlighedsloven og persondataloven. Den skadelidte anmelder skaden i Stormbasen, hvorefter forsikringsselskabet modtager besked om sagen. Skadelidte modtager en kvittering på e-mail, hvor det beskrives, hvordan skadelidte skal forholde sig. Er der sket skader på både løsøre og bygning, behandles sagen hos det forsikringsselskab, hvor bygningen er brandforsikret. Denne organisering skaber mulighed for hurtig opskalering af bemandingen ved brug af forsikringsselskabernes ressourceberedskabsplaner samtidig med, at den enkelte skadesramte alene vil have kontakt med sit eget forsikringsselskab.

Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling af stormflodssager og er i øvrigt klageorgan for skadelidte vedrørende forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager.

I forhold til behandlingen af sager om oversvømmelse fra vandløb og søer henhører dette under

Stormrådet. Sagsbehandling sker på baggrund af anmeldelse fra skadelidte. Efter modtagelse af anmeldelse sender Stormrådet kvittering til forsikringsselskabet samt skadelidte, hvor de videre forholdsregler beskrives.

Erstatningsopgørelsen følger de samme regler og principper i de to ordninger, stormflods- og oversvømmelsesordningerne.

2.1.4.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne vurderer, at der ikke længere er behov for en forskellig håndtering af skader efter stormflod og oversvømmelse fra vandløb eller sø, som det er tilfældet i dag. Samtidig finder udvalget det hensigtsmæssigt, at det fortsat er de kompetente myndigheder (Kystdirektoratet, DMI og Miljøstyrelsen), som foretager den faglige vurdering af, hvorvidt betingelserne for erklæring af stormflod eller afgørelse om betingelserne for erstatning efter oversvømmelse fra vandløb eller søer er opfyldt.

Udvalget anbefaler derfor, at den eksisterende organisering fastholdes. Det er den organiseringsform, der på nuværende tidspunkt bedst opfylder formålene med stormflods- og oversvømmelsesordningerne, dog således, at forsikringsselskaberne fremover også varetager behandlingen af oversvømmelsessager. Udvalget anbefaler samtidig, at der sker en optimering af visse administrative forhold, herunder forbedring af de tekniske muligheder, fx Stormbasen, samt generel forbedring af de administrative forretningsgange og sagsbehandling til gavn for de skadelidte. Dette gælder bl.a. optimering af kommunikation til skadelidte, samarbejde med forsikringsselskaberne med henblik på sikring af et tilstrækkeligt fagligt niveau i taksering og sagsbehandling samt et effektivt tilsyn gennem et forbedret reaktionsregime.

2.1.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger, der fører til en ændret opgave- og ansvarsfordeling, hvor stormflods- og oversvømmelsessager får næsten ens karakteristika. For så vidt angår anbefalingerne vedr. optimering af visse administrative forhold vil disse blive gennemført ved ændring af de bekendtgørelser, som regulerer de mere tekniske forhold omkring behandlingen af stormflods- og oversvømmelsessager samt gennem aftaler mellem forsikringsselskaberne og Stormrådet.

2.1.4.4. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at forsikringsselskaberne fremover bliver ansvarlige for at forestå behandlingen af både stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. På denne måde opnås en mere ensartet behandling af oversvømmelsesskader, uanset om oversvømmelserne kommer fra havet (stormflod) eller fra en sø eller et vandløb. Dermed får Stormrådet, udover at administrere stormflods- og oversvømmelsespuljen, samtidig en mere entydig funktion som klageinstans og tilsynsmyndighed, idet sager vedrørende oversvømmelse fra vandløb og søer også underkastes både klageadgang og tilsyn.

2.1.5. Finansiering

2.1.5.1. Gældende ret

Den nuværende stormflods- og oversvømmelsesordning finansieres ved en årlig afgift på 30 kr. på hver enkelt brandforsikringspolice og som beredskab, hvis midlerne i ordningerne måtte vise sig ikke være tilstrækkelige, er der en bagvedliggende statsgaranti på 200 millioner kr. I forbindelse med erstatningsudbetalingerne vedrørende stormfloden i 2013 blev statsgarantien midlertidigt hævet til 400 mio. kr. og

anvendt fuldt ud. Det betød, at afgiften på 30 kr. samtidig blev hævet til 50 kr. indtil tilbagebetaling af statsgarantien er sket.

2.1.5.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

For at stormflods- og oversvømmelsesordningerne kan anses for at være økonomisk robuste, har Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne lagt til grund, at ordningerne skal være økonomisk selv bærende i et sådant omfang, at det kun er i forbindelse med særligt store hændelser, at det bliver nødvendigt at gøre brug af den statsgaranti, der ligger bag ordningerne. Det vurderes således ikke fornuftigt at dimensionere ordningerne økonomisk til at kunne håndtere enhver hændelse uanset omfang, uden brug af statsgarantien.

Udvalget anbefaler en afgiftsmodel, der indebærer en fastholdelse af den nuværende midlertidigt forhøjede afgift på 50 kr. pr. police, indtil der er opbygget et kapitalberedskab på 500 mio. kr. Herefter kan afgiften sættes ned til 30 kr., indtil det eventuelt igen måtte blive nødvendigt at trække på statsgarantien, hvorefter afgiften igen øges til 50 kr. En sådan afgiftsmodel er robust og kan dæmme op for større træk på den underliggende statsgaranti.

2.1.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser. Det skal sikres, at der fremover er en pulje, som i stort omfang er selv bærende og kun i ekstraordinære tilfælde skal bruge muligheden for at trække på statsgarantien. Det er i alles interesse, at ordningerne er økonomisk selv bærende.

2.1.5.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at den nuværende afgift på 50 kr. pr. brandpolice til stormflods- og oversvømmelsespuljen fastholdes, indtil der i puljen er opbygget en formue på 500 mio. kr. Når formuen er opbygget, nedsættes afgiften til det nuværende niveau på 30 kr. Kommer der i forbindelse med en stormflod eller oversvømmelse et træk på statsgarantien, hvilket sker, når den opbyggede formue er væk, sættes afgiften igen op til 50 kr.

Stormfaldsordningen

2.2.1. Erklæring af stormfald

2.2.1.1. Gældende ret

Det er Stormrådet, der efter udtalelse fra Miljøstyrelsen afgør, om og i hvilket omfang der har været stormfald på et givent tidspunkt. For at kunne erklære stormfald kræves det, at der i en eller flere landsdele er væltet eller knækket træer svarende til mindst ét års hugst i den eller de pågældende landsdele.

Skadernes omfang estimeres dels på baggrund af skaderne i Miljøstyrelsens skove, dels på baggrund af estimater fra det private skovbrug. Data til brug for selve opgørelsen af den årlige hugst, der indgår i kriteriet for erklæring af stormfald, leveres af Københavns Universitet. Erklæres der stormfald i en landsdel, træder ordningen i kraft for hele landet, også selv om betingelserne for at erklære stormfald ikke er opfyldt for de øvrige landsdele.

2.2.1.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne bemærker, at det er en afgørende præmis for den fremtidige stormfaldsordning, at der fastlægges en mere entydig definition af kriterierne for erklæring af stormfald end den eksisterende metode. Væsentligt er endvidere, at der

skal være tale om en katastrofelignende situation, hvorfor mindre stormfald ikke skal falde ind under ordningen.

Det er samtidig vigtigt, at metoden for erklæring af stormfald er nem, hurtig og pålidelig af hensyn til at sikre, at de ramte skovejere hurtigt kan vide, om de er omfattet af ordningen eller ej. Ligeledes bør der tilstræbes en minimal administration ved så vidt muligt at gøre brug af eksisterende statistisk materiale til opgørelse af årshugster m.v., således at flest mulige midler i ordningen kan gå til tilskudsudbetaling. Endelig er det vigtigt, at kriterierne for erklæring af stormfald og efterfølgende udbetaling af tilskud overholder EU-Kommissionens statsstøtteregler samt de øvrige regler for udbetaling af midler under Landdistriktsprogrammet.

På den baggrund anbefaler udvalget, at katastrofebegrebet i stormfaldsordningen ændres, så der erklæres stormfald i hele landet, når et stormfald udgør mindst 1 mio. m³ træ, og at der erklæres stormfald i en landsdel, når stormfaldet i området (en landsdel, som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode) overstiger ét års hugst i dette område.

Det er udvalgets vurdering, at anvendelse af denne model vil sikre, at alle tidligere erklærede stormfald (1999, 2005 samt 2013), hvor ordningen har fundet anvendelse og berettigelse, også ville have været udløst for hele landet, hvis de nævnte kriterier havde været gældende på daværende tidspunkter. Det, som hidtil er blevet anset for stormfald, vil således også fremadrettet blive anset som stormfald.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at den foreslåede metode sikrer, at der skal være tale om en katastrofesituation af et nationalt omfang, før ordningen aktiveres, hvilket er velbegrundet. Det er efter udvalgets opfattelse ikke fagligt velbegrundet at sætte grænsen på under 1 mio. m³ stormvæltet træ, såfremt der skal erklæres stormfald for hele landet.

Desuden er det udvalgets opfattelse, at der med den skitserede model er taget højde for en regional balance samtidig med, at ordningen fastholdes som en katastrofeordning.

2.2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger, herunder i lyset af erfaringerne fra stormfaldene efter stormene Allan og Bodil i 2013.

2.2.1.4. Forslagets indhold

Det foreslås at ændre definitionen på stormfald, således at der skal være tale om et stormfald på mindst 1 mio. m³ træ, før der kan erklæres stormfald i hele landet. I tilknytning hertil foreslås det, at der erklæres stormfald for en landsdel, selv om faldet er på under 1 mio. m³ træ, såfremt stormfaldet i denne landsdel overstiger ét års hugst. Områderne kan afgrænses ud fra Danmarks Statistiks såkaldte NUTS-3 koder (landsdele), som vurderes at være den mest præcise afgrænsningsmåde, og som sikrer en regional balance samtidig med, at ordningen fastholdes som en katastrofeordning.

Det følger af Stormrådets nuværende praksis, at i de tilfælde, hvor to eller flere stormfald umiddelbart følger efter hinanden, og hvor det derfor er umuligt at afgøre, om træerne er væltet i den første eller de følgende storme erklæres der et samlet stormfald for disse begivenheder, dvs. den samlede mængde stormfældet træ ses under ét, uanset om den første storm, var den stærkeste eller ej. Denne praksis kom bl.a. til udtryk i forbindelse med stormene Allan og Bodil, henholdsvis 28. oktober og 5. december 2013. Denne praksis med at se to eller flere storme i sammenhæng, hvis de har tæt tidsmæssig tilknytning til hinanden, vil fortsat være gældende også efter den nye definition af stormfald.

2.2.2. Basisforsikring

2.2.2.1. Gældende ret

Det er efter de gældende regler en forudsætning for at kunne søge om tilskud, at skovejer har en basisforsikring for det stormfaldsramte areal. Basisforsikringen skal være tegnet inden den 31. august 2001. Denne frist gælder ikke, hvis der er tale om ejerskifte ved overdragelse, eller skoven er nyetableret. Arvinger til skov er efter de gældende regler udelukket fra stormfaldsordningen i de tilfælde, hvor skovejer ikke har fået tegnet basisforsikring inden fristens udløb.

Formålet med indførelsen af en basisforsikring i forbindelse med oprettelsen af stormfaldsordningen var at skabe en mulighed for, at der ved omfattende stormfald i de private skove kan udbetales en sumerstatning pr. ha ved en forsikring. Forsikringen skal medvirke til, at erhvervet selv bliver i stand til at foretage den nødvendige oprydning og gentilplantning efter storme, der måtte komme. Udbetaling af forsikringssummen er ikke afhængig af, om der bliver gjort brug af tilskudsmuligheden i stormfaldsordningen. Modtages der tilskud til gentilplantning efter stormfald, skal forsikringen opretholdes i 15 år efter seneste tilskudsudbetaling. Opsiges eller bortfalder forsikringen i denne periode, skal tilskudsbeløbet tilbagebetales med renter.

2.2.2.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne anbefaler, at der ikke sker en generel åbning for adgang til stormfaldsordningen. Dette vil efter udvalgets opfattelse mest af alt have karakter af en fortrydelsesret, idet skovejere, som ejede skov ved stormfaldsordningens indførelse, har haft mulighed for at indtræde i ordningen. En generel åbning vurderes endvidere ikke muligt inden for ordningens nuværende økonomiske rammer.

Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at der eksisterer et særligt problem i forhold til generationsskifter, hvor arvinger, som ellers ønsker at tegne den påkrævede basisforsikring, ikke kan gøre dette, fordi den forrige generation ikke tegnede forsikringen inden 31. august 2001. Dette problem bør håndteres ved at åbne mulighed for, at arvinger kan blive omfattet af ordningen. Den manglende forsikringstegning skal efter udvalgets opfattelse således ikke komme senere arvinger til skade, da de ikke har haft mulighed for at påvirke det valg eller fravalg, som arvelader i sin tid har gjort. Endvidere vurderes den omgængelsesrisiko, der er baggrunden for den nuværende manglende mulighed for indtræden i ordningen i forbindelse med generationsskifter at være af så begrænset omfang, at det efter udvalgets opfattelse ikke kan retfærdiggøre en fortsat opretholdelse af begrænsningen.

Udvalget anbefaler endvidere, at kravet om opretholdelse af basisforsikring i 15 år efter modtagelse af sidste rate af tilskuddet ophæves.

2.2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser, herunder ophævelsen af 15 års kravet, der har vist sig vanskeligt at føre kontrol med. Med ophævelsen af 15 års kravet vil den enkelte skovejer alene være bundet af aftaleperioden for forsikringen, der normalt er 1 år.

2.2.2.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås med lovforslaget, at arvinger til skov indgår på lige fod med andre erhververe af skov, når det kommer til muligheden for at indtræde i stormfaldsordningen ved at tegne en basisforsikring mod stormfald. Endvidere foreslås kravet om opretholdelse af basisforsikringen i 15 år ophævet.

2.2.3. Tilskudsmuligheder m.v.

2.2.3.1. Gældende ret

Tilskud under stormfaldsordningen ydes kun til private ejere af fredskov og til skovarealer, der senest i forbindelse med udbetaling af tilskuddet pålægges fredskovspligt. Kravene er udtryk for, at samfundet betinger sig en sikkerhed for, at der kommer blivende skov ud af investeringen. Fredskovsarealer er

underlagt en forpligtelse til oprydning og gentilplantning efter stormfald. Samme krav gælder ikke for ikke-fredskovspligtige skove.

Der skelnes mellem fladefald og spredt fald ift. tilskud. Hvis stormfald er sket som fladefald, er det en forudsætning for tilskud, at alle eller næsten alle træer er væltet eller knækket. Sker stormfald som spredt fald, er kravet for tilskud, at mindst en tredjedel af vedmassen på arealet er væltet eller knækket, og at bevoksningen efter stormen består af mindst 50 % robuste træarter. Stormfaldsordningen indeholder en begrænsning i det mulige tilskud, idet der fratrækkes en tilskudsmulighed svarende til 1/60 af skovens bevoksede areal inklusiv de midlertidigt ubevoksede arealer.

Tilskud ydes i 2 rater. Første rate er et oprydningstilskud. Det udbetales samtidig med, at skovejeren får tilsagn fra Stormrådet om tilskud til gentilplantning. Anden rate er udbetaling til gentilplantning, hegning m.v. Det udbetales løbende i takt med, at skovejer indberetter sine gentilplantninger (etaper) til Miljøstyrelsen. Gentilplantningen kan opdeles i op til 5 etaper og skal være gennemført inden for 6 år efter tilsagn om tilskud. Endvidere ydes tilskud til en række særlige forhold, herunder tilskud til ekstensive kulturer, lokalitetskortlægning, naturlig tilgroning, såning, samt åbne arealer, bevaring af robuste træer som frøtræer, samt tillæg til ammetræer. Hertil kommer tilskud til lagring af stormfældet træ fra statens skove (vandlagring). De konkrete tilskudsmuligheder beskrives i vejledningen til ordningen. Miljøstyrelsen fører kontrol med de gennemførte gentilplantninger.

2.2.3.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

For at sikre gode og stabile bevoksninger, forenkle ordningen samt målrette tilskudsmidlerne mod de områder, hvor de giver mest værdi for samfundet anbefaler Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, at en fokuseret model med et grundtilskud kombineret med en række udvalgte mulige tilvalg gennemføres fuldt ud. Dette vil fokusere stormfaldsordningen og sikre målsætningerne med denne samtidig med, at den er letforståelig og fleksibel for skovejerne og mindre arbejdstung ift. administration.

Udvalget finder, at tilskud til ”ekstensive kulturer”, ”lokalitetskortlægning”, ”naturlig tilgroning”, ”såning”, samt ”åbne arealer”, ”bevaring af store robuste træer som frøtræer”, og ”tillægget til ammetræer” bør udgå af ordningen, da disse tilskud efter udvalgets opfattelse ikke er nødvendige i en katastrofeordning som stormfaldsordningen og i øvrigt komplicerer de ordningen ift. ansøgning og særligt i forhold til den efterfølgende kontrol. Effekten for samfundet anses ikke at opveje omkostningerne ved at videreføre disse tilskud.

Udvalget anbefaler endvidere,

1. at tilskud til spredt fald (selvforryngelse) udgår, således at der fremover alene ydes tilskud efter fladefald,
2. at fladefald får sin egen definition i loven,
3. at tilskud til kulturer med 25 % robuste træarter udgår, således at minimumskravet fremover bliver 50 %,
4. at der i tilskudssammenhæng ikke skelnes mellem gode og magre jorde,
5. at plantetalskravet fastsættes til 4.000 planter pr. ha for alle kulturer,
6. at kravet om fradrag af tilskudsareal svarende til 1/60 af skovens areal udgår af ordningen, og
7. at listen over godkendte robuste og hjemmehørende træ- og busk arter overgår fra bekendtgørelsen til vejledning og opdateres løbende med råd og vejledning fra de forstfaglige kompetencer, fx Miljøstyrelsen, Københavns Universitet m.v.

Udvalget anbefaler endvidere, at løvtræskulturerne fremmes på de gode jorde, hvor disse trives og vokser optimalt. Det vil overordnet sige på øerne samt øst for israndslinjen. På de mere sandede jorde vokser nåletræerne optimalt og anbefales fremmet her. Tilskudssatserne for de respektive kulturer i forlængelse af stormfald bør løbende understøtte ønsket til denne differentiering, med afsæt i anbefalinger

fra blandt andet Københavns Universitet. I lyset af erfaringerne fra stormfaldet 2013 er det dog vurderet hensigtsmæssigt, at tilskuddet til løvtræk kulturer samt tilskud til skovbryn gøres lidt mere fordelagtigt.

Udvalget anbefaler endvidere, at tilskud til vandlagring udgår af stormfaldsordningen, idet der ikke længere vurderes at være grundlag for denne tilskudsmulighed.

Desuden anbefaler udvalget på baggrund af drøftelser med skovbrugserhvervet, at oprydningstilskud fremadrettet udbetales samtidig med selve gentilplantningstilskuddet på baggrund af indberetning om gennemført tilplantning. Der er endvidere opnået en fælles forståelse med skovbrugserhvervet om, at man fremover kan opdele og indberette en gentilplantning med op til 3 etaper, hvis den enkelte etape overstiger 10 ha. Samtidigt kan gentilplantning gennemføres over en periode på 3 år, dog 5 år hvis tilskudsarealet overstiger 100 ha. Det er udvalgets opfattelse, at der ved en gennemførelse af disse etapeovervejelser er fundet en fornuftig balance, hvor der tages hensyn til såvel erhvervets ønsker om risikospredning såvel som de administrative omkostninger.

Endelig anbefaler udvalget, at den nedre grænse for tilskud til skoven som helhed fastholdes på de nuværende 0,5 ha i lyset af de mange, små skovejere, der potentielt rammes hårdt af en stramning. Udvalget anbefaler dog, at den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade hæves fra 0,2 ha til 0,5 ha bl.a. i lyset af, at der er tale om en katastrofeordning.

2.2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og anbefalinger, hvorved der overordnet vil blive tale om en væsentligt simplere model, der er nemmere for den enkelte skovejere at forstå, og hvor midlerne målrettes de områder, hvor de giver mest værdi samt en ordening, der er lettere at administrere. Tilskudssatserne under ordningen, der løbende vil blive fastsat i vejledningen, skal understøtte, at løvtræskulturerne fremmes på de gode jorde, hvor disse trives og vokser optimalt. Tilskudssatserne for de respektive kulturer i forlængelse af stormfald skal løbende understøtte ønsket til denne differentiering med afsæt i anbefalinger fra blandt andet Københavns Universitet.

Erhvervsministeriet er ligeledes enig i, at det i udgangspunktet er gavnligt med et højere plantetalskrav, idet det giver et bedre skovklima og større sikkerhed for en god kultur og dermed er gunstigt for formålet med stormfaldsordningen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det efter stormfald generelt er sværere at få succes med sine kulturer. Det skyldes bl.a., at skovejerne kun vanskeligt kan køre på arealet og foretage den nødvendige renholdelse, selv efter en grundig oprydning. Skovklimaet er generelt vanskeligt i forhold til den tidligere landbrugsjord, og angreb fra skadedyr er generelt relativt højt. Dette taler for et højere plantetal i forhold til skovrejsning på landbrugsjord. Dog vurderes et plantetal på 4.000 planter i en nåletræskultur at være meget højt. Selvom ordningen vil være simplere med det samme plantetal på tværs af kulturer, så vurderes det at kunne være tilstrækkeligt til at sikre robust skov, hvis plantetallet i nåletræskulturer fastsættes lavere end 4.000 planter pr. ha. Kravet vil blive fastsat i bekendtgørelsen om den fremtidige stormfaldsordning.

For så vidt angår udvalgets anbefaling om at fastholde den nedre grænse for tilskud til skoven som helhed på de nuværende 0,5 ha, er Erhvervsministeriet enig heri. Fsva. anbefalingen om at hæve den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade fra 0,2 ha til 0,5 ha, er det imidlertid Erhvervsministeriets opfattelse, at der er en risiko for, at skovejere med meget små skovarealer reelt vil blive udelukket fra at kunne modtage erstatning fra ordningen, hvilket ikke vurderes hensigtsmæssigt. Af hensyn til ejere af små skovarealer er det vurderingen, at den nuværende grænse for den enkelte stormfaldsflade, der kan indgå i den enkelte skov, bør fastholdes på 0,2 ha.

Erhvervsministeriet finder, at der er fundet en fornuftig balance mellem erhvervets ønsker om risikospredning såvel som de administrative omkostninger i forhold til gennemførelse og udbetaling i etaper henover en rimelig periode. Det skal dog bemærkes, at der kan opstå helt ekstraordinære situationer med meget store stormfald, fx som i 1999, hvor det vil være umuligt at nå at gennemføre oprydning

og gentilplantning indenfor selv 5 år, bl.a. pga. mangel på tilstrækkeligt velegnede planter. Der bør derfor i sådanne situationer være en adgang for Stormrådet til at dispensere fra 5 års-fristen. Denne dispensationsadgang skal anvendes meget restriktivt og dermed alene i tilfælde, hvor der er tale om faktisk umulighed for de pågældende skovejere som følge af forhold uden for deres kontrol.

Dertil skal listen over godkendte robuste arter i ordningen, der udarbejdes af Stormrådet i samarbejde med Miljøstyrelsen, til stadighed indeholde de træ- og buskarter, som kan opfylde stormfaldsordningens formål om gentilplantning med robust skov. Listen skal opdateres løbende med råd og vejledning fra de forstfaglige kompetencer, fx Miljøstyrelsen, Københavns Universitet m.v. Listen skal som minimum kunne opdateres i forlængelse af et stormfald.

2.2.3.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at kravet om fradrag af tilskud svarende til 1/60 af skovens bevoksede areal inklusiv de midlertidigt ubevoksede arealer bortfalder. Tilplantningsplaner gøres obligatoriske alene for de arealer, hvortil der søges tilskud, og tilskud til spredt fald (selvforryngelse) udgår, således at der fremover kun ydes tilskud efter fladefald. Det foreslås endvidere, at tilskud til vandlagring udgår af stormfaldsordningen, da behovet for opretholdelse af muligheden for finansiering af vandlagring generelt er reduceret siden lovens vedtagelse i år 2000.

I forhold til udbetalingen af selve tilskuddet foreslås det, at oprydningstilskud fremadrettet udbetales samtidig med selve gentilplantningstilskuddet på baggrund af indberetning om gennemført gentilplantning. Endvidere foreslås, at skovejere fremover alene skal kunne opdele og indberette en gentilplantning med op til 3 etaper, mod hidtil 5 etaper, og kun hvis den enkelte etape overstiger 10 ha. Samtidig skal gentilplantning gennemføres inden for en periode på maksimum 3 år, dog 5 år hvis tilskudsarealet overstiger 100 ha, og med en dispensationsmulighed for Stormrådet til en længere periode.

Arealerne pålægges fredskovspligt i forbindelse med tilskud og er dermed sikret som robust skov for fremtiden.

2.2.4. Kontrol og udbetaling

2.2.4.1. Gældende ret

De konkrete krav og kriterier, der stilles under ordningen, skal sikre, at der plantes robust skov. Siden ordningens vedtagelse i 2000 har kravene til kontrol med tilskud været stigende, herunder fra EU-Kommissionen. Det anses for vigtigt ift. ordningens indretning og administration, at den kan leve op til gældende EU-krav, således at den fortsat kan medfinansieres med midler fra Landdistriktsprogrammet. I henhold til de gældende regler udbetales oprydningstilskud samtidig med meddelelse af tilskudstilsagn. Indberetter skovejere efterfølgende ikke et genkultiveret areal til Miljøstyrelsen svarende til oprydningstilskuddet, skal der imidlertid ske en tilbagebetaling svarende til det areal, der ikke er genkultiveret. Miljøstyrelsen sender rykkere ud til alle ejere, der ikke har indberettet svarende til oprydningstilskuddet, når fristen for indberetning er ved at udløbe. I de tilfælde hvor der har været ejerskifter, tilgår brevet ikke nødvendigvis den nuværende ejer, som derfor ikke bliver gjort opmærksom på problemstillingen. Samtidig er der fortilfælde, hvor nogle ejere er gået konkurs, samt at nogle ejere ikke kan eller vil tilbagebetale, hvilket indebærer et tab for stormfaldspuljen. Den nuværende praksis for udbetaling af tilskud skaber derfor en del problemer og betydeligt administrativt besvær.

2.2.4.2. Overvejelser i Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne

Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne finder det vigtigt, at krav og kriterier samt den efterfølgende kontrol udformes, så der opnås mest muligt robust skov holdt op mod omkostningerne investeret i tilskud og efterfølgende kontrol. Reglerne bør endelig være så simple,

at skovejer let kan forstå disse, og derfor nemmere kan opfylde dem. Krav og kriterier, der er vanskelige at kontrollere, og som bidrager minimalt til formålsopfyldelsen, bør derfor efter udvalgets opfattelse undgås. Udvalget anser det endvidere for vigtigt i forhold til ordningens indretning og administration, at den kan leve op til gældende EU-krav, således at den fortsat kan medfinansieres med midler fra Landdistriktsprogrammet.

Udvalget anbefaler på den baggrund,

1. at der fremover ikke stilles krav og betingelser til den samlede skov, men alene til de konkrete arealer i selve skoven, der modtages tilskud til,
2. at væltede løvtræbevoksninger, hvortil der ydes tilskud, skal gentilplantes som løvtræbevoksninger, og mindst 10 % af tilskudsarealet skal gentilplantes med løvtræskulturer, hvis tilskudsarealet overstiger 5 ha,
3. at der fremover alene ydes tilskud til gentilplantningsplaner for arealer, hvortil der ydes tilskud og ikke til det samlede stormfaldsareal,
4. at tilplantningsplanerne gøres obligatoriske,
5. at ordningen tilpasses, så den er fleksibel ift. EU-Kommissionens krav om tilskud, således at skovejere med skovarealer over en vis størrelse kan afkræves en driftsplan for den samlede skov, og
6. at det specifikt fremgår af lovgivningen, at investeringen skal opretholdes i en periode svarende til gældende krav for medfinansiering med EU-midler, pt. 5 år efter sidste udbetaling.

Det er efter udvalgets opfattelse vigtigt, at krav, der stilles under ordningen, er opfyldt ved hver indberetning af en gentilplantning til Miljøstyrelsen, så en tilbagebetalingssag undgås, når ansøger ikke opfylder kravet ved den sidste indberetning. Det kan medføre krav om tilbagebetaling af hele tilskuddet, hvilket bl.a. vil kunne være økonomisk hårdt for skovejerne.

2.2.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i udvalgets overvejelser, og der vil ved gennemførelsen af anbefalingerne blive tale om en mere fokuseret og væsentligt simplere ordning, der er nemmere for skovejer at forstå og efterleve samt lettere og dermed også hurtigere og billigere at administrere.

2.2.4.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der fremover ikke stilles krav og betingelser til den samlede skov, men alene til de konkrete arealer i selve skoven, der modtages tilskud til. Væltede løvtræbevoksninger, hvortil der ydes tilskud, skal gentilplantes som løvtræbevoksninger (der ydes ikke tilskud til at konvertere løv-til nålebevoksninger), og mindst 10 % af tilskudsarealet skal gentilplantes med løvtræskulturer, hvis tilskudsarealet overstiger 5 ha.

Det foreslås endvidere, at der fremover alene ydes tilskud til gentilplantningsplaner for arealer, hvortil der ydes tilskud og ikke til det samlede stormfaldsareal, og tilplantningsplanerne gøres obligatoriske. Desuden tilpasses ordningen, således at skovejere med skovarealer over en vis størrelse kan afkræves en driftsplan for den samlede skov, for hermed at kunne leve op til EU-Kommissionens regler for medfinansiering under Landdistriktsprogrammet, samt at der fremover stilles krav om, at investeringen skal opretholdes i en periode svarende til gældende krav for medfinansiering med EU-midler, som for tiden er 5 år.

Med henblik på at sikre en balanceret andel løvtræ kulturer i skoven, foreslås det, at mindst 10 % af tilskudsarealet tilplantes med 80 % robust løvtræ, hvis tilskudsarealet overstiger 5 ha, hvilket svarer til mindst 0,5 ha for stormfaldsfladen i skoven. At investeringen fremover kræves opretholdt i en periode, som p.t. er 5 år efter sidste udbetaling af tilskuddet, afspejler et ønske om at forhindre, at udgåede robuste, hjemmehørende arter erstattes med ikke-robuste arter. Skovejere vil som følge af fredsskovpålæggelsen ikke kunne konvertere skoven til anden anvendelse, da dette strider mod skovloven.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer, at Stormrådet ikke længere skal behandle sager om oversvømmelse fra vandløb og søer (oversvømmelsessager). Endvidere skal Stormrådet fremover også være klageinstans for og tilsynsmyndighed i forhold til forsikringsselskabernes behandling af oversvømmelsessager

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget betyder, at forsikringsselskaberne fremover mod betaling skal behandle sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. Dertil kommer, at den midlertidige forhøjelse af afgiften på alle skadesforsikringer på 20 kr., så den i alt udgør 60 kr. fastholdes, indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr. Afgiften nedsættes derefter til i alt 40 kr., indtil statsgarantien evt. bliver brugt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har positive, administrative konsekvenser for borgerne. Det forventes således, at det vil opleves positivt og som en lettelse af kontakten mellem borgere og deres forsikringsselskab, at også sager om oversvømmelse fra vandløb og søer håndteres af forsikringstagernes eget selskab. Endvidere bliver det muligt for skadelidte at klage til Stormrådet over forsikringsselskabernes sagsbehandling af oversvømmelsessager.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vil ikke have EU-retlige konsekvenser, bortset fra, at ændringerne i stormfaldsordningen skal notificeres over for EU-Kommissionen i henhold til statsstøttere reglerne, jf. afsnit 2.2.4.1-2.2.4.3.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring i perioden fra 25. september 2017 til 23. oktober 2017 hos Advokatrådet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation – ABF, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Boligselskabernes Landsforening (BL), Børsmæglerforeningen, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Nationalbank, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Gartneri, Dansk Industri (DI), Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Skovforening, Dansk Træforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Andelskassers Bank A/S, Danske Havecentre, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Pensionsmæglere, Danske Planteskoler, Danske Regioner, Danske Skov- og Landskabsingeniører, De Økonomiske Råd, Den Danske Aktuarforening, Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet (Københavns Universitet), DTU, Ejendomsforeningen, Entomologisk Forening, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans Danmark, Finans og Leasing, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen af Lystbådehavne I Danmark (FLID), FSR – danske revisorer, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmægler-

foreningen, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Frivilligrådet, FTF, Garantiformuen, Hedeselskabet, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning, InvesteringsForeningsRådet, IT-branchen, KommuneKredit, KL, Kuratorforeningen, Landboudom, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, LO, Lejernes LO, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Parcelhusejernes Landsforening, Plantning & Landskab, Landsforeningen, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Småøer, De Danske Skovdyrkerforeninger, Statens Byggeforskningsinstitut (SBI), Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Stormrådet, Teleindustrien, VisitDenmark, Wood Supply, Økologisk Landsforening, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Beskæftigelsesministeriet, Børne- og Socialministeriet, Danmarks Statistik, Datatilsynet, DMI (Danmarks Meteorologiske Institut), Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Erhvervsstyrelsen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Forbrugerombudsmanden, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Miljø- og Fødevareministeriet, Miljøstyrelsen, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Statsministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Søfartsstyrelsen, Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Undervisningsministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet og været tilgængeligt på Høringsportalen i perioden.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter	Negative konsekvenser/mer-udgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stormrådet skal ikke længere behandle sager om oversvømmelse fra vandløb og søer (oversvømmelsessager)	Stormrådet skal fremover også være klageinstans for og tilsynsmyndighed i forhold til forsikringsselskabernes behandling af oversvømmelsessager
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Den midlertidige forhøjelse af afgiften på alle skadesforsikringer på 20 kr., så den i alt udgør 60 kr. fastholdes, indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr. Afgiften nedsættes derefter til i alt 40 kr., indtil statsgarantien evt. bliver brugt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget betyder, at forsikringsselskaberne mod betaling fremover skal behandle sager

		om oversvømmelse fra vandløb og søer.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget har positive, administrative konsekvenser for borgerne, idet det bliver muligt for skadelidte at klage til Stormrådet over forsikringsselskabernes sagsbehandling af oversvømmelsessager. Skadelidte skal fremover i øvrigt kun have kontakt med sit forsikringsselskab i forbindelse med sager om oversvømmelse fra vandløb og søer og ikke længere Stormrådet, med mindre der er tale om en klage.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vil ikke have EU-retlige konsekvenser, bortset fra, at ændringerne i stormfaldsordningen skal notificeres over for EU-Kommissionen i henhold til statsstøttere reglerne.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ifølge den gældende lovs § 1, stk. 1, nr. 2, ydes der erstatning for skader efter oversvømmelse fra vandløb og søer.

Det foreslås i et nyt stk. 2 til bestemmelsen, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke vandløb og søer samt hvilke skader herfra der er omfattet af stk. 1, nr. 2.

Det er ikke i de gældende regler reguleret specifikt, hvilke vandløb og søer, der er relevante, når det skal vurderes, om der foreligger en dækningsberettiget skadeshændelse omfattet af oversvømmelsesordningen. Stormrådet har derfor gennem sin praksis fastlagt, hvilke vandløb og søer der er omfattet af oversvømmelsesordningen. Da der kan blive behov for en teknisk definition af et vandløb, og da denne definition kan ændre sig over tid, gives der bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om, hvilke vandløb og søer, samt hvilke skader derfra, der er omfattet af loven. Det vil medvirke til at sikre en entydig regulering, hvilket vil gøre det klart for de potentielt berørte bygnings ejere, der

har ejendom i områder med vandløb og søer, hvornår og i hvilke tilfælde der kan forventes erstatning fra oversvømmelsesordningen.

Den fremtidige oversvømmelsesordning forventes derfor alene at omfatte de tilfælde, hvor oversvømmelsesskader fra vandløb og søer rammer isoleret eller kan opdeles fra en evt. forsikringsdækket skybrudsskade. Det vil være det enkelte forsikringsselskabs ansvar i den pågældende situation at bevise, at en kombinationsskade kan opdeles.

Til nr. 2

Der er ikke i gældende lov mulighed for, at kommuner kan erhverve en privat borgers grund, hvis den pågældendes ejendom inden for en kortere årrække gentagne gange har været ramt af stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller skybrud, og dette forventes også at ske i fremtiden. Loven giver heller ikke mulighed for, at Stormrådet kan medvirke hertil. Det foreslås derfor, at indsætte § 1 a, der giver denne mulighed for kommunerne og Stormrådet.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunerne kan erhverve en privat borgers grund, hvis den pågældendes ejendom inden for en kortere årrække gentagne gange har været ramt af stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller skybrud, og dette forventes også at ske i fremtiden.

Med bestemmelsen sikres det, at kommunerne har et tilstrækkeligt juridisk grundlag for at kunne deltage i håndteringen af udfordringerne for enkeltstående boligejere ift. oversvømmelse m.v. Kommunerne kan dermed indgå i en samlet finansieringsløsning for køb af én oversvømmelsesudsat grund, og derigennem medfinansiere købet af en ny grund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse. Dette sker i form af købesummen på den eksisterende grund, der har været oversvømmet gentagne gange som følge af stormflod, oversvømmelse fra vandløb eller søer eller kraftig regn/skybrud.

Der skal være tale om ét enkeltstående helårshus, der er oversvømmelsesudsat, fordi det gentagne gange har været udsat for oversvømmelsesbegivenheder og må forventes i fremtiden at blive ramt af nye oversvømmelser. Såfremt det er en problemstilling for flere huse i samme område, er det et anliggende for kommuner, forsyningsselskaber, grundejerforeninger m.v. Fritidshuse er alene omfattet af denne mulighed, såfremt de er godkendt til og anvendes til helårsbeboelse. Erhvervs- og landbrugsejendomme er ikke omfattet af muligheden.

Der skal være tale om en bolig, som på grund af dens placering flere gange inden for en kortere årrække har oplevet alvorlige bygningsskader som følge af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer eller skybrud, og hvor det forventes, at boligen med sikkerhed igen vil blive ramt af vandskade. Det vil således være en forudsætning, at boligen tidligere har været ramt af skade mindst to gange inden for en kortere årrække. Samtidig vil det være et krav, at skaderne ikke har kunnet forhindres ved at foretage samtlige rimelige forebyggende beskyttelsesforanstaltninger af boligejeren selv, kommunen eller forsyningsselskabet. Det gælder fx gennem brug af en ændret byggestil i forbindelse med udbedring af skaderne, klimatilpasningstiltag i området m.v. Alle rimelige tiltag skal således være iværksat hos alle involverede parter med henblik på at forebygge skader på boligen.

I den sammenhæng kan det også være relevant, om helårsboligen ikke længere er forsikringsbar, idet ingen forsikringsselskaber reelt ønsker at tegne vandskadeforsikring på boligen.

Der er tale om en medfinansieringsmulighed til køb af den eksisterende grund. Det er således ikke et krav, at kommunen skal indgå i et køb, men alene en mulighed. Kommunen kan foretage en konkret vurdering af, om der bør tilbydes et køb af den konkrete grund. Kommunen kan gøre det alene eller sammen med fx forsikringssektoren, et eller flere konkrete forsikringsselskaber eller sammen med Stormrådet, jf. stk. 2, ligesom det evt. vil kunne ske i samarbejde med forsyningsselskaber. Inden købet kan gennemføres kræver det accept fra alle rettighedshaverne i den pågældende bolig (panthavere m.v.)

Et potentielt køb af den eksisterende grund vil ligeledes være et tilbud til boligejeren, som denne vil kunne undlade at benytte sig af.

Af hensyn til at skabe afvikling for skadelidte hurtigst muligt, og idet bl.a. forsikringsselskaberne indenfor en vis kortere tidshorisont vil kunne være forpligtet til at udbetale erstatningen, er det afgørende med en hurtig afvikling på, hvorvidt der skal tilbydes køb af grunden. Som hovedregel bør det besluttes indenfor 3 måneder, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Nærmere regler herom vil blive fastsat i en bekendtgørelse, jf. det foreslåede stk. 3.

Et køb af en grund vil som udgangspunkt resultere i, at den pågældende kommune efterfølgende bliver ejer af denne. Kommunen kan efterfølgende anvende grunden til varetagelse af de for kommunen lovlige formål, herunder fx klimatilpasningstiltag.

Det foreslås i *stk. 2*, at Stormrådet via stormflods- og oversvømmelsespuljen under nærmere fastsatte betingelser kan medvirke til køb af en privat borgers grund sammen med en kommune.

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der således mulighed for Stormrådet til sammen med fx en kommune eller et forsikringsselskab at være med til at finansiere købet af en grund med en helsårsbolig, der gentagne gange har været ramt af oversvømmelser, for derigennem at hjælpe private borgere med køb af en erstatningsgrund.

Muligheden for Stormrådet til at afholde omkostninger, der ligger udover udbedring af den egentlige skade på bygningen som følge af henholdsvis stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer, vil alene kunne anvendes i særlige tilfælde, jf. bemærkningerne til *stk. 1*.

Muligheden for medfinansiering vil mindske risikoen for, at Stormrådet fremadrettet vil skulle udbetale yderligere erstatning til skader, når der er tale om en bolig, som gentagne gange rammes af stormflod hhv. oversvømmelse fra vandløb og søer.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for køb af private grunde, jf. *stk. 1 og 2*.

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der mulighed for erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om betingelserne for, at kommunerne og Stormrådet kan være med til at købe en oversvømmelsesudsat grund for derigennem at medvirke til, at en boligejer kan finansiere en ny byggegrund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

Det forventes, at de nærmere regler vil indeholde fastlæggelse af bl.a., i hvilke tilfælde, Stormrådet kan medfinansiere en kommunes erhvervelse af en grund, hvordan der fastlægges en fordelingsnøgle mellem de forskellige bidragydere, og hvordan værdiansættelsen skal ske.

Det vil være en kommune henholdsvis Stormrådet, der i hvert enkelt tilfælde vurderer, om betingelserne for at yde medfinansiering er opfyldt. En boligejer har således ikke noget retskrav på at få medfinansieret en ny byggegrund.

Finansieringen af købet af den oversvømmelsesudsatte grund vil kunne ske efter en fordelingsnøgle, som omfatter bidrag fra forsikringssektoren eller det enkelte forsikringsselskab, kommunen, boligejeren og evt. forsyningsselskabet. Ejerskabet til den eksisterende grund vil kunne overgå til kommunen. Det forudsætter dog, at kommunen ønsker at bidrage til en finansieringsløsning.

Værditabet for grunden på grund af oversvømmelser skal ikke indgå ved opgørelsen af grundens markedsværdi. En markedsværdi vil f.eks. kunne findes gennem en sammenligning af grunden med lignende nabogrunde, der ikke er oversvømmelsesudsatte, eller gennem brug af en gennemsnitsberegning af tre valuarvurderinger.

Forslaget er en konsekvens af aftalen mellem staten og kommunerne om kommunernes økonomi for 2018. Af aftalen fremgår, at regeringen vil gøre det lettere for kommunerne at indgå i samarbejde med forsikringsselskaberne om at medfinansiere klimatilpasningsindsatsen i kommunerne gennem en frivillig

finansieringsløsning. Denne kan bl.a. indebære, at en ejer af en oversvømmelsesudsat bolig, der gentagne gange har været udsat for erstatningskrævende oversvømmelse, via salg af den eksisterende grund kan få medfinansieret en ny grund et sted, hvor der ikke er risiko for oversvømmelse.

Det skal ses i lyset af, at sådanne boliger nærmest kan blive usælgelige, fordi de på grund af deres placering med sikkerhed vil blive ramt af stormflod eller oversvømmelse eller ødelagt af skybrud, og fordi skaderne ikke vil kunne forhindres ved, at enten boligejeren, kommunen eller forsyningsselskabet foretager normale beskyttelsesforanstaltninger.

Beslutninger, der træffes i medfør af § 1 a, vil ikke være omfattet af klageadgangen efter § 30, stk. 1. Det er således alene de afgørelser, hvor forsikringsselskaberne som de eneste træffer afgørelser i kraft af deres behandling af sager om erstatning efter stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer, der er omfattet af § 30, stk. 1.

Til nr. 3

Af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, fremgår det, at der ved stormfald forstås, at der i en eller flere landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer på store skovarealer svarende til mindst 1 års hugst i de ramte områder.

Det foreslås, at definitionen af stormfald i § 2, *stk. 3*, ændres, så der ved stormfald i en landsdel forstås, at der i en landsdel ved kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer svarende til mindst 1 års hugst i den ramte landsdel, eller der ved stormfald i hele landet forstås, at der i en eller flere landsdele ved kraftig vindpåvirkning tilsammen er væltet eller knækket mindst end 1 million kubikmeter træer.

Det er afgørende, at der i lyset af erfaringerne fra stormfaldene efter stormene Allan og Bodil i 2013 eksisterer en mere entydig definition af kriterierne for erklæring af stormfald. En væsentlig præmis for en definition er, at der skal være tale om en katastrofelignende situation. Dog kan mere regionale stormfald af en vis størrelse godt betragtes som en katastrofe, selv om det samlede stormfald i hele landet ikke er stort nok til at kunne betragtes som en national katastrofe. Fx vil et stormfald, som alene rammer Fyn eller Bornholm, og som ødelægger størstedelen af skovområderne der, kunne betragtes som en regional katastrofe. Kriterierne for erklæring af stormfald og efterfølgende udbetaling af tilskud skal overholde EU-Kommissionens statsstøtteregler samt de øvrige regler vedrørende udbetaling af midler under Landdistriktsprogrammet, jf. forordning (EU) nr. 1305/2013. Det følger af artikel 24, stk. 3, i denne forordning, at det er en afgørende præmis for at erklære en katastrofe og efterfølgende udbetale tilskud, at der er forvoldt ødelæggelse af mindst 20 % af det eksisterende skovpotentiale.

Med lovforslaget indføres der på den baggrund en ny definition af stormfald, som opdeler kriterierne for erklæring af stormfald i et lokalt kriterium og et landskriterium. I forhold til det lokale kriterium fastsættes det, at der erklæres stormfald isoleret til en landsdel, hvis der som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer, der svarer til mindst 1 års hugst i denne landsdel. Hvis det samlede stormfald i eller flere landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er mindst 1 mio. m³ er kriteriet for erklæring af stormfald for hele landet opfyldt. Dette sikrer, at der fortsat skal være tale om en katastrofesituation af et nationalt omfang, før stormfaldsordningen aktiveres.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne ikke fandt det fagligt velbegrundet at sætte grænsen på under 1 mio. m³ stormfældet træ, såfremt der skal erklæres stormfald for hele landet.

Til nr. 4

Den gældende lov definerer ikke nærmere, hvad der skal forstås ved en landsdel. Den gældende lovs § 2, stk. 3, refererer til begrebet en landsdel i forbindelse med områdeafgrænsningen af et stormfald.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at der ved en landsdel, jf. stk. 3, forstås et område som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode.

Erfaringerne fra stormfaldene i 2013 viser, at den geografiske afgrænsning af en landsdel ikke hidtil har været tilstrækkeligt præcis. Det skyldes, at der ikke i de nuværende regler eller i anden lovgivning i øvrigt er en entydig, fast definition af begrebet "en landsdel". Danmarks Statistik benytter EU/Eurostat's geografiske og administrative standard kendt som NUTS (Nomenclature Units Territoriale Statistique). Den seneste version af denne standard er gældende fra 1. januar 2015. I Danmark findes følgende geografiske niveauer for NUTS: NUTS1 for landet, NUTS 2 for regioner, og NUTS3 som anvendes til at opdele landet i landsdele.

Brug af NUTS 3 koden indebærer, at der er følgende landsdele i Danmark: Byen København, Københavns omegn, Nordsjælland, Bornholm, Østsjælland, Vest- og Sydsjælland, Fyn, Syddjylland, Vestjylland, Østjylland samt Nordjylland. Det sikrer en entydig operationalisering af landsdelsbegrebet, der muliggør, at metoden for erklæring af stormfald er nem, hurtig og pålidelig, hvilket er til gavn for de ramte skovejere, der hurtigt kan få afklaret deres situation.

Det følger af Stormrådets nuværende praksis, at i de tilfælde, hvor to eller flere stormfald umiddelbart følger efter hinanden, og hvor det derfor er umuligt at afgøre, om træerne er væltet i den første eller de følgende storme, erklæres der et samlet stormfald for disse begivenheder, dvs. den samlede mængde stormfældet træ ses under ét. Det sker, uanset om den første storm var den stærkeste eller ej. Denne praksis kom bl.a. til udtryk i forbindelse med stormene Allan og Bodil, henholdsvis 28. oktober og 5. december 2013. Denne praksis med at se to eller flere storme i sammenhæng, hvis de har tæt tidsmæssig tilknytning til hinanden, vil fortsat være gældende, også efter den nye definition af stormfald.

Til nr. 5

Ifølge den gældende § 4, stk. 2, nr. 3, ydes der ikke erstatning for løsøre i kældere eller rum under terræn.

Undtagelsen af dækning af løsøre i kældere eller rum under terræn er udtryk for, at ordningerne dækker skader som følge af egentlige katastrofer og ikke uhensigtsmæssig adfærd. Løsøre placeret under terræn rummer således en logisk risiko for at blive ramt af indtrængende vand, hvilket kan forebygges ved en anden og mere forsvarlig placering af løsøret. Det skal sammenholdes med, at det er den enkelte boligejer, der er ansvarlig for at opmagasinere eller anbringe sit løsøre forsvarligt.

Det foreslås i § 4, stk. 2, nr. 3, at der ikke ydes erstatning for løsøre i kældere eller rum under terræn, medmindre disse er godkendt til og anvendes som beboelse. Erstatning kan i disse tilfælde maksimalt udgøre 120.000 kr.

Forslaget skal ses i lyset af, at en offentlig myndighed har fundet det forsvarligt at give tilladelse til beboelse af kælderen eller rummet under terræn, og i den forbindelse har haft mulighed for at stille de nødvendige betingelser herfor. Det sammenholdes med, at det i disse tilfælde er naturligt, at der befinder sig almindeligt løsøre på disse steder.

Kældre og rum under terræn, som er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse skal dermed betragtes som bolig på lige fod med andre boliger, hvorfor beskadiget løsøre sådanne steder er berettiget til erstatning efter stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Der fastsættes et loft på 120.000 kr. herfor, som indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100. Indekseringen fastsættes ved anvendelse af bemyndigelsen for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om erstatning og anvendelsen heraf i den gældende § 4, stk. 5, som bliver stk. 7.

For så vidt angår kældre og rum under terræn, som ikke er godkendt af en offentlig myndighed til og anvendes som beboelse, ydes der fortsat ikke dækning for skader som følge af stormflod og oversvømmelse. Løsøre opbevaret i sådanne rum er derfor fortsat undtaget fra erstatning, og det er den enkeltes ansvar at opbevare løsøre forsvarligt.

Til nr. 6

Ifølge den gældende lovs § 4, stk. 2, nr. 9, ydes der ikke erstatning for haveanlæg og løsøre placeret i haven.

Ifølge Stormrådets praksis omfatter bestemmelsen også terrasser, medmindre disse deler fundament med beboelsesbygningen eller ligger i umiddelbar forlængelse af denne (en integreret del af bygningen). Der har i behandlingen af stormflodssager været usikkerhed om bestemmelsens omfang, fx hvad det vil sige, at en terrasse ligger i umiddelbar forlængelse af en bygning. Det er således ikke nok, at terrassen er boltet fast til et hus.

Det foreslås derfor i § 4, stk. 2, nr. 9, at der ikke ydes erstatning for haveanlæg, herunder terrasser og trapper, samt løsøre og bygninger placeret i haven.

Med ændringen fastslås det, at terrasser ikke anses for at kræve særlig beskyttelse. Det stemmer overens med ordningernes formål og karakteren af en katastrofeordning kombineret med rimeligheden i at bevare et incitament for den enkelte boligejer til at foretage forebyggende tiltag at undtage disse fra erstatning generelt.

Skader på redskabsskure, pavilloner, drivhuse, hytter, legehuse og lignende vil fortsat være afskåret fra erstatning.

Til nr. 7

Det er ikke i den gældende lov specifikt reguleret, om carporte og garager er omfattet af negativlisten i lovens § 4, stk. 2, nr. 9. Dette er fastlagt ved Stormrådets praksis.

På den baggrund foreslås det i § 4, stk. 2, nr. 10, at der ikke ydes erstatning for garager og carporte, medmindre de deler fundament med eller er en integreret del af en bygning til beboelse og samtidig indeholder tekniske installationer til brug for bygningens drift.

Carporte og garager er som regel bygninger med særskilt fundament i tilknytning til et hus. Disse bygninger skal samtidig typisk ikke overholde de samme krav som hovedbygningen vedrørende byggestandarder m.v. Sådanne bygninger anvendes ofte også som forsyningslager, fx pillefyr, placering af olietank o.l.

Det stemmer derfor bedst overens med ordningernes formål og karakteren af en katastrofeordning kombineret med rimeligheden i at bevare et incitament for den enkelte boligejer til at foretage forebyggende tiltag at undtage carporte og garager fra erstatning.

Det udgangspunkt bør dog ikke gælde for garager og carporte, der enten deler fundament med eller er en integreret del af hovedbygningen, og som må anses som nødvendig for husholdningens opvarmning ved at fungere som fyrrum eller varmecentral. Der er tale om kumulative betingelser, som – af hensyn til at undgå omgældstilfælde – skal forstås restriktivt.

Det vil være op til taksator i det enkelte tilfælde at afgøre, om en garage eller en carport har en sådan teknisk installation, som er nødvendig for bygningens drift.

Til nr. 8

Ifølge den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, nr. 11, ydes der ikke erstatning for containere og løsøre placeret heri.

Det foreslås i § 4, stk. 2, nr. 11, som bliver nr. 12, at der ikke ydes erstatning for containere og løsøre placeret heri bortset fra containere til opmagasinering af løsøre i forbindelse med oprydning og genopbygning af en ejendom efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer.

Under udbedring af skader på et hus som følge af en stormflod eller oversvømmelse er det op til den skadelidte at sørge for, at opbevaring af løsøre sker forsvarligt og hensigtsmæssigt. Opbevaring

foregår typisk enten i særlige bygninger til dette formål eller i dertil indrettede, mobile containere, som fx kan placeres på eller tæt ved det skadested, som skal genopbygges. Denne måde at opbevare løsøre på er et udtryk for et generelt behov for som skadelidt at opretholde en normal tilværelse efter en dækningsberettiget skadesbegivenhed. I en situation, hvor opbevaring af løsøre i en container sker på grund af udbedring af en dækningsberettiget skade efter en stormflod eller oversvømmelse, er der således et særligt hensyn til skadelidte. Dette hensyn varetages bl.a. ved, at skadelidte kan være tæt på sine ejendele, fx i de situationer, hvor skadelidte bor på den adresse, hvor skaden er sket, og har sine ejendele opbevaret helt eller delvis i en container. Denne løsning kan desuden bevirke, at tidsrummet for en genopbygning reduceres væsentligt.

Opbevaring af løsøre i øvrigt skal fortsat ske forsvarligt, og ikke ved fx at opbevare det i en container. Dette skal således fortsat være hovedreglen, hvorfor løsøre placeret i en container inden en stormflod eller oversvømmelse fra et vandløb eller en sø rammer, stadigvæk ikke vil være dækningsberettiget.

Til nr. 9

Af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, nr. 16, som bliver nr. 17, fremgår det, at der ikke ydes erstatning for løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, og som befinder sig i virksomhedens lagerbygninger eller lignende bygninger, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn.

Da der er tale om en katastrofeerstatningsordning, er det naturligt, at løsøre placeret uhensigtsmæssigt i forhold til påvirkning fra indtrængende vand i en bygning, er undtaget fra erstatning fra stormflods- og oversvømmelsesordningen. Den gældende bestemmelse kræver en vis forebyggende indsats fra den erhvervsdrivendes side. Erfaringerne fra Stormrådets praksis viser dog, at dette krav om en forebyggende indsats, som også findes i forsikringsselskabernes betingelser for forsikringsbegivenheder, kan være vanskelig at administrere i praksis, herunder særligt ift. at skulle vurdere, hvad der er et lagerlokale m.v. I en konkret klagesag, jf. Stormrådets sagsnummer 14/04438, afgjorde Stormrådet således, at skadelidte skulle tildeles erstatning for ødelagte cigaretter, som var opbevaret i en papkasse placeret direkte på gulvet i udsalgslokalet. Udsalgslokalet, som ikke var et opbevaringslokale, blev i denne situation anvendt som opbevaring af skrøbeligt erhvervsløsøre. Da denne opbevaring ikke var omfattet af undtagelserne i lovens § 4, stk. 2, nr. 16, eller andre undtagelsesbestemmelser, skulle den skadelidte tilkendes erstatning.

Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes, således at der ikke ydes erstatning for løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, eller der er tale om løsøre, der har en naturlig placering direkte på gulv eller terræn.

På linje med den øvrige tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis finder Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne det også naturligt, at tilnærmelsen også sker for så vidt angår erstatning af erhvervsinventar. I forsikringsselskabernes forsikringsbetingelser findes der således et generelt krav om, at placering af løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder skal ske mindst 10 cm over gulv eller terræn. Udgangspunktet om, at placering af løsøre skal ske mindst 10 cm over gulv eller terræn som betingelse for erstatning er efter udvalgets opfattelse ubetinget fornuftigt, da dette er det minimale, man må kunne forlange af professionelle, som håndterer varer og inventar sammenholdt med pligten til agtpågivenhed og den handlepligt, som enhver efter udvalgets opfattelse er omfattet af i forbindelse med forhindring af skaders opståen og/eller begrænsning af skaders omfang.

Henset til, at der kan være tvivl om definitionen af en lagerbygning, og da dette ikke bør komme i vejen for det underliggende formål om en forebyggende indsats, foreslås det, at kravet om, at erhvervsinventar skal være hævet mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn udvides, således at det gælder løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder, uanset hvor det befinder sig. Det sker dog med den modifikation, at placeringshøjden ikke gælder for løsøre, som har en naturlig placering på gulv eller terræn, fx reoler eller større, ikke-nagelfast løsøre.

Til nr. 10

Ifølge den gældende bestemmelse i § 4, stk. 3, ydes der erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Der ydes kun erstatning for genhusning, som overstiger 1 måned, og erstatning til genhusning kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned. I § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1005 af 18. september 2014 og i § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1006 af 18. september 2014 er det præciseret, at den maksimale erstatning på er 12.000 kr. pr. måned i gennemsnit.

Det foreslås i § 4, stk. 3, 1. pkt., at der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Bestemmelsen udvides således ved, at karenstiden fjernes, således at også omkostninger til genhusning i kortere tidsrum end 30 dage dækkes.

Samtidig foreslås det i § 4, stk. 3, 2. pkt., at erstatning til genhusning ydes i maksimalt 2 år, medmindre der af særlige årsager skønnes behov for, at der ydes erstatning i længere tid.

Hensynet til skadelidtes situation, herunder muligheden for skadelidte at kunne få en hverdag til at fungere efter en katastrofesituation, er tungtvejende. Dette sker bedst ved at fjerne karenstiden. Derved fjernes de administrative udfordringer med tilhørende tidsforbrug og dermed fordyrelse af ordningen, som forsikringsselskabernes administration af genhusningserstatningen har betydet. Derfor foreslås det, at karenstiden afskaffes med den virkning, at der kan ydes dækning af omkostninger til genhusning for kortere perioder end 30 dage.

Genopførelse eller reparation af en ejendom skal ske med en passende hastighed, således at skadelidte kan vende tilbage til sin bolig så hurtigt som muligt. Det er skadelidtes ansvar, at en ejendom genopføres eller repareres, herunder også at skadelidte ikke står unødigt i vejen herfor. Derfor indføres en maksimal periode for hvilken, der kan ske dækning af genhusning, og dermed også hvor lang tid genhusning kan anses for værende nødvendig. Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne har ved en sammenligning med forsikringsselskabernes genhusningspraksis vurderet, at en maksimal periode på 2 år fra skadestidspunktet findes passende. Der er dog mulighed for dispensation fra denne tidsfrist, såfremt der er tale om helt særlige omstændigheder, der ikke skyldes forhold hos skadelidte, eller som ikke kunne være forudset, som fx en ekstraordinær lang sagsbehandling forårsaget af problemer i forbindelse med indhentelse af de nødvendige byggetilladelser m.v., eller en uforudset lang byggeproces i forbindelse med en totalskade pga. vejrforhold m.v. Det vil være taksator, der i det konkrete tilfælde vurderer, om der er tale om særlige omstændigheder, som berettiger til en dispensation fra fristen på 2 år.

I overensstemmelse med anbefalingen fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne findes 12.000 kr. i gennemsnit pr. måned fortsat at være et passende niveau for dækning af omkostninger til genhusning. Inden for dette beløb kan der i almindelighed også afholdes eventuelle omkostninger til fx etablering af en beboelsespavillon i tilknytning til den skadelidtes bolig. Den skadelidte har således mulighed for at tilrettelægge etableringsomkostningerne og de løbende omkostninger således, at de kan rummes inden for gennemsnittet på 12.000 kr. pr. måned. Det foreslås derfor, at det gældende niveau fastholdes, dog således at der tages højde for den almindelige prisudvikling, hvorfor maksimumbeløbet indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100.

I de særlige tilfælde, hvor omkostninger til etablering af beboelsespavilloner eller lignende udgør en ekstraomkostning, der ikke kan holdes inden for den gennemsnitlige maksimale kompensation på 12.000 kr. pr. måned, kan selve etableringsomkostningerne dækkes gennem et éngangsbeløb på op til maksimalt 24.000 kr.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 3, ydes der erstatning til privatpersoner for omkostninger

i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinerings og flytning. jf. bemærkningerne til nr. 10. Anden opmagasinerings er ikke dækket.

Det foreslås i § 4, stk. 4, at der i tilfælde, hvor der ikke sker genhusning, ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger til nødvendig opmagasinerings af løsøre, hvis dette sker på grund af udbedring af skader på bygninger efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer. Erstatning til opmagasinerings uden samtidig genhusning kan maksimalt udgøre 3.000 kr. pr. måned.

I forbindelse med den seneste ændring af stormflodsloven, jf. lov nr. 377 af 15. april 2014, blev dækning af omkostninger til opmagasinerings af løsøre en mulighed, når opmagasinerings er koblet sammen med genhusning. Begrænsningen skal ses i sammenhæng med, at opmagasinerings i princippet er en indirekte omkostning i forbindelse med skaden, og dækning af omkostningerne er derfor en undtagelse fra lovens hovedregel om, at det kun er direkte tab, som dækkes.

Opmagasinerings af løsøre er fortsat en indirekte omkostning i forbindelse med oversvømmelse eller stormflod. Derfor skal det af hensyn til bevarelse af ordningen som en katastrofeordning fortsat være udgangspunktet, at en sådan omkostning, når den ikke er forbundet med genhusning, er afskåret fra dækning via stormflods- og oversvømmelsesordningerne. Dette generelle udgangspunkt kan imidlertid ikke dække alle tænkelige situationer i relation til private helårsboliger eller fritidshuse godkendt og anvendt som helårsbolig, og der kan i helt særlige situationer være behov for opmagasinerings af løsøre et andet sted, selv om skadelidte i øvrigt selv kan blive boende i ejendommen under genopbygningen heraf. Det er fx tilfældet, når en underetage i et hus skal renoveres, og skadelidte reelt har mulighed for at bruge den øvre etage til beboelse, men uden mulighed for at opbevare løsøre der. I sådanne situationer bør det være muligt at få dækket omkostningerne til opmagasinerings. I de særlige tilfælde, hvor forbliven i egen bolig i reparationsperioden er umulig, bør udgifter til opmagasinerings fortsat dækkes. Hensynet til skadelidtes mulighed for så vidt muligt at blive i egen bolig vejer tungt, ligesom mulighed for opmagasinerings af løsøre, som i realiteten erstatter en genhusning, vil være en fleksibel løsning til gavn for både skadelidte og stormflods- og oversvømmelsespuljen. En undersøgelse af forsikringsselskabernes praksis viser, at selskaberne dækker nødvendig opmagasinerings uden hensyn til, om der samtidig sker en genhusning. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for nødvendig opmagasinerings af løsøre, således at en genhusning kan undgås, hvis skadelidte kan bo i sin ejendom i reparationsperioden.

Nødvendigheden af opmagasinerings, uden at der er behov for en samtidig genhusning, skal bedømmes konkret. Det vil ikke være i alle tilfælde, at denne nødvendighed er til stede. Der skal være tale om de særlige tilfælde, hvor forbliven i egen bolig i reparationsperioden ellers gøres illusorisk, at udgifterne til opmagasinerings dækkes. Der skal derfor ske en uvildig vurdering af behovet for opmagasinerings, og den nærmeste til at bedømme dette, er den taksator, som i øvrigt er udpeget til at vurdere skaden og dennes omfang.

Erstatningen kan maksimalt udgøre 3.000 kr. pr. måned, og der tages højde for den almindelige prisudvikling, hvorfor maksimumbeløbet indekseres med forbrugerprisindekset med maj 2014 som indeks 100. Indekseringen fastsættes ved anvendelse af hjemmelen for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om erstatning og anvendelsen heraf i den gældende § 4, stk. 5, som bliver stk. 7.

Der findes ikke i den gældende lov bestemmelser, der regulerer spørgsmålet om dækning af omkostninger i forbindelse med lovliggørelse af installationer m.v., når der i øvrigt sker udbedring af dækningsberettigede skader på en ejendom efter en stormflod eller oversvømmelse.

Det foreslås i § 4, stk. 5, at der ydes erstatning for ekstra byggeomkostninger op til 1 mio. kr., hvis disse er nødvendige for at opfylde de krav, som stilles af byggemyndigheder i henhold til byggelovgivningen, når en bygning skal genopføres eller repareres. Erstatning for ekstra byggeomkostninger ydes dog kun, hvis 1) udgifterne vedrører de dele af bygningen, der er beskadiget og bliver erstattet efter reglerne i den lov, 2) det ikke er muligt at opnå dispensation fra reglerne i byggelovgivningen, 3) byggemyndigheden

ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skadens opståen, 4) udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, og 5) genopførelse eller reparation finder sted.

Den manglende regulering af forholdet i den gældende lov må ses som udtryk for, at ekstraomkostninger til lovliggørelse af installationer m.v. i udgangspunktet ikke er tiltænkt at skulle kunne dækkes af stormflods- og oversvømmelsesordningerne, men derimod afholdes af den enkelte skadelidte. Dette harmonerer også med, at det er den skadelidte, som er den, der får fordel af lovliggørelsen. I det omfang ordningerne dækker sådanne omkostninger, vil det kunne hævdes, at den skadelidte bliver stillet bedre end blot at få erstatning, og dermed dækning af sit tab, idet denne opnår en berigelse.

Stormrådets praksis har hidtil dannet grundlag for dækning af lovliggørelsesomkostninger. Tidligere var det Stormrådets praksis, at omkostninger til lovliggørelse var et spørgsmål om mindre ændringer i forbindelse med udbedring af skaderne, som fx at udskifte ikke længere lovlige stikkontakter, der var blevet ødelagt af vand. Den nuværende praksis for lovliggørelse er især udviklet efter stormfloden i 2013, hvor der var et generelt ønske om, at Stormrådets praksis i højere grad skulle afspejle forsikringsselskabernes praksis. Ifølge den nuværende praksis dækkes udgifter til lovliggørelse uden beløbsmaksimum og uanset hvilken lovgivning eller andre regler (byggelovgivning, miljølovgivning m.v.), der stiller krav om bygningers indretning. Der findes eksempler på afgrænsning i Stormrådets praksis fx i situationer, der ellers ville medføre en væsentlig berigelse. Stormrådet afviste således i en klagesag, jf. Stormrådets sagsnummer 15/03331, at anerkende omkostninger til lovliggørelse i en sag om totalskadeerstatning. Ved ejendommens genopførelse skulle den ændre status fra sommerhus til helårsbeboelse på grund af ændringer i lokalplanen. Dette medførte omkostninger, som Stormrådet fandt lå uden for området for lovliggørelse. Stormrådet fandt, at lovliggørelse alene kan gives til samme bygningstype, selv om det i en lokalplan var forudsat, at nyopførelse af bygninger alene kunne ske som helårsbeboelse. Endvidere fandt rådet, at der ville være tale om berigelse, hvis en sådan omkostning blev dækket.

En undersøgelse af lovliggørelse i almindelige forsikringssager hos forsikringsselskaberne viser, at der typisk gælder et beløbsmaksimum, som varierer fra selskab til selskab. Fx gælder i nogle selskaber et maksimum på 10 % af entreprisesummen, i andre 15-20 % af bygningens nyværdi, dog max. 1,6 mio. kr. (indekseret). Det er endvidere generel praksis i forsikringssager, at der kun dækkes krav, som stilles af bygningsmyndighederne i henhold til byggelovgivningen.

Med den foreslåede ændring vil der blive skabt en mere stringent defineret afgrænsning af omkostninger til lovliggørelse, således at tvivlsspørgsmål vedrørende disse undgås, og for at sikre en klar tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis i forsikringssager.

De 1 mio. kr. indekseres med maj 2014 som indeks 100, og begrænser sig til lovliggørelse, der kræves efter byggelovgivningen. Dette svarer til, hvad der er tilfældet i almindelige forsikringssager. Reglerne omfatter derfor fx ikke omkostninger til ændring af en ejendoms zonestatus ifølge en lokalplan. De omkostninger, der vil kunne erstattes med henvisning til lovliggørelse, vil være byggeudgifter, som er nødvendige for at opfylde de krav, som byggemyndighederne stiller i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Der er således ikke tale om andre krav, fx iht. miljølovgivningen, der fx rummer afledningskrav i sommerhusområder til offentlig/fælles kloaknet eller tæt tank på grunden i stedet for fx septiktank.

Det vil i udgangspunktet være op til boligejeren at dokumentere, at betingelserne i § 4, stk. 5, nr. 1-5, for dækning af omkostninger til lovliggørelse er opfyldt, herunder gennem afslag om dispensation fra en byggemyndighed, fotodokumentation af bygningens vedligeholdelsestilstand m.v. Taksator kan i det konkrete tilfælde hjælpe med denne dokumentation.

Som følge af indsættelsen af de nye bestemmelser, bliver det nuværende stk. 4-5 herefter stk. 6-7. Bestemmelsen i stk. 7 indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om erstatning efter stk. 1-6 og anvendelsen heraf.

I forhold til anvendelsen af erstatningen hviler stormflods- og oversvømmelsesordningerne på en hovedregel om, at det, der bliver beskadiget efter en stormflod eller oversvømmelse, skal reetableres, og at erstatningen bruges til dette. Som en undtagelse til denne reparationserstatning, hvor erstatningen opgøres til nyværdi dog med fradrag ift. afskrivningstabeller, eller hvor der er særlig grund til at nedsætte erstatningen pga. særligt stort slid og ælde, kan skadelidte anmode om at få udbetalt kontanterstatning til fri rådighed, hvis dette ikke strider mod rettighedshaveres, herunder panthaveres, interesser. Det skaber en større fleksibilitet i anvendelsen af en given erstatning.

Hvis skadelidte således ikke ønsker at reparere eller genopføre en ejendom, kan der ydes kontanterstatning med henblik på udbetaling til fri rådighed. Beregningen sker til dagsværdien, dvs. den værdi, det beskadigede havde umiddelbart inden skaden skete med fradrag for værdiforringelse, men uden maksimum værdiansættelse.

I overensstemmelse med anbefalingen fra udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne er det hensigten, at kontanterstatning fastholdes som en undtagelse fra hovedreglen om, at den ødelagte ejendom repareres til gavn for både den skadelidte og det omgivende samfund. Det er endvidere hensigten, at der sker en yderligere tilnærmelse til forsikringsselskabernes praksis, således at kontanterstatning ved stormflods- eller oversvømmelsesskader ikke bliver mere fordelagtige end forsikringsselskabernes betingelser for udbetaling af kontanterstatning, hvorfor en maksimal erstatning svarende til en bygnings kontantværdi findes rimelig. I forsikringsselskaberne er det fast praksis, at der er et maksimum på kontanterstatning for skader på fast ejendom svarende til handelsværdien af bygningen på skadestidspunktet. Handelsværdien for fast ejendom er bestemt af en række specifikke faktorer, herunder især lokale forhold (beliggenhed m.v.) samt økonomiske konjunkturer.

Det er endvidere hensigten at fastholde den lighed, der er mellem stormflodslovens regler og den praksis, der eksisterer i forsikringsselskaberne på dette område, således at alene skader på mere end 50 % af nyværdien af en ejendom kan medføre totalskadedækning. Det stemmer bedst overens med princippet om, at stormflodslovens regler så vidt muligt skal flugte med forsikringsselskabernes praksis.

Til nr. 12

Af den gældende § 4, stk. 5, fremgår det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatning efter stk. 1-4 og anvendelsen heraf.

Det foreslås i § 4, stk. 5, der bliver stk. 7, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatning efter stk. 1-6 og anvendelsen heraf.

Ændringen er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte nyt § 4, stk. 3 og 4, vedrørende opmagasinering uden samtidig genhusning og erstatning for omkostninger til lovgiggørelse, jf. bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 13

Som ved almindelige private forsikringsordninger, er der i stormflods- og oversvømmelsesordningerne en selvrisiko. Selvrisikoen er et vigtigt element i såvel private forsikringsordninger som stormflods- og oversvømmelsesordningerne, idet den medvirker til at fastholde et ansvar og incitament for den enkelte til at forebygge skader på det forsikrede. Jo større selvrisiko, jo større er incitamentet i udgangspunktet til at forebygge og undgå skade på det forsikrede.

Den gældende § 6 vedrører alene skader efter stormflod. Med nyaffattelsen af § 6 gælder den også for skader efter oversvømmelse fra vandløb og søer, hvorfor den gældende § 6 a samtidig ophæves, jf. bemærkningerne til nr. 14.

Af den gældende § 6, stk. 1, nr. 1-3, fremgår, at der ved udbetaling af erstatning forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvrisiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer mindst hvert

50. år, men sjældnere end hvert 20. år: 1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskoen 5 pct. ved første skadesbegivenhed, 10 pct. ved anden skadesbegivenhed og 15 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. 2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsejendomme, er selvriskoen 10 pct. ved første skadesbegivenhed, 15 pct. ved anden skadesbegivenhed og 20 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskoen udgør dog minimum 10.000 kr. 3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.

Efter den gældende § 6, stk. 2, fratrækkes følgende selvrisiko for skader efter stormflod, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 50. år: 1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr. 2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsejendomme, er selvriskoen 10 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 10.000 kr. 3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør dog minimum 5.000 kr.

Ifølge den gældende § 6, stk. 3, kan den samlede selvrisiko for skader på ejendomme til helårsbeboelse og løsøre efter stk. 1 og 2 maksimalt udgøre 30.000 kr. Ifølge den gældende § 6, stk. 4, kan den samlede selvrisiko for skader på fritids- og sommerhuse og løsøre heri maksimalt udgøre 50.000 kr. Der findes ikke et tilsvarende loft over den selvrisiko, der skal betales for erhvervsejendomme og erhvervsløsøre.

Med nyaffattelsen af § 6, stk. 1, foreslås det, at der ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer fratrækkes følgende selvrisiko:

1) For skader på ejendomme til helårsbeboelse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 30.000 kr.

2) For skader på fritids- og sommerhuse er selvriskoen 10 pct. Selvriskoen udgør minimum 10.000 kr. og maksimalt 50.000 kr.

3) For skader på erhvervsejendomme er selvriskoen 14 pct. Selvriskoen udgør minimum 14.000 kr.

4) For skader på privat løsøre placeret i ejendomme til helårsbeboelse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 30.000 kr.

5) For skader på privat løsøre placeret i fritids- og sommerhuse er selvriskoen 5 pct. Selvriskoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 50.000 kr.

6) For skader på erhvervsløsøre er selvriskoen 14 pct. Selvriskoen udgør minimum 14.000 kr.

Med forslaget bortfalder den eksisterende, stigende selvrisiko (trappemodellen), mens der fastholdes en minimumsselvrisiko og den procentmæssige selvrisiko for helårsbeboelse og fritidshuse samt løsøre på det nuværende niveau, mens der sker en stigning for erhvervsbygninger og løsøre. Ligeledes fastholdes det, at der er et loft for selvriskoen på helårsbeboelse og fritids- og sommerhuse, dog ikke længere et delt loft, mens der fortsat ikke er noget loft for erhverv. Forslaget vedrører skader forårsaget af både stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer.

Den nye model for selvrisiko skaber bedre incitament til forebyggelse, ved at opdele loftet over den maksimale selvrisiko på skader på privat ejendom og løsøre, samtidig med at modellen tager højde for, at skader på erhvervsejendomme og løsøre tilhørende erhvervsvirksomheder belaster stormflods- og oversvømmelsesordningerne relativt mere end de øvrige skadestyper. Der trækkes således den samme procentuelle selvrisiko, og der gælder den samme minimumsselvrisiko, uanset om der er tale om en førstegangshændelse eller efterfølgende hændelser. Det vil fortsat blive noteret i BBR-registeret, at der har været en erstatningsudløsende stormflods- eller oversvømmelseshændelse på en ejendom, idet det fortsat findes væsentligt, at fremtidige købere af en ejendom kan være informeret om tidligere hændelser og dermed på et oplyst grundlag kan beslutte, om de vil købe ejendommen.

Efter den gældende § 6 skelnes der ikke mellem, hvilke udgifter inden for den enkelte skadestype, der trækkes selvrisiko af.

Det foreslås i 6, *stk.* 2, at der ikke betales selvriskio af udgifter til skadesbegrænsning. Udgifterne til skadesbegrænsning, herunder lukning og sikring af bygningskonstruktioner mod nedbør, opugning og bortpumpning af vand, afdækning af truede genstande, sikring af elinstallationer, affugtning af bygninger og løsøre m.v., er en væsentlig post på et stort antal skadesopgørelser. Det betyder, at selvriskioen på dette område kan bevirke et endnu større tab end ellers, da ikke alle kan egenfinansiere så store poster på en stormflods- eller oversvømmelsesskade, og at skadesbegrænsning derfor ikke sker tilstrækkeligt hurtigt.

Der findes ikke i den eksisterende lov regler om, hvordan og hvornår der skal ske fradrag af selvriskio.

Det foreslås i et nyt *stk.* 3, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af selvriskio.

Det forventes, at bemyndigelsen bruges til at fastlægge det tidspunkt, hvor et fradrag af selvriskio skal ske samt nærmere at definere, hvilke typer af skadesbegrænsning, der skal undtages fra betaling af selvriskio. Der har i Stormrådets praksis været tvivl, om et fradrag af selvriskio skulle ske i takt med den løbende udbetaling af erstatning eller i forbindelse med den sidste udbetaling. Det er hensigten at skabe den for skadelidte mest fleksible løsning. Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til nærmere at fastlægge, hvilke omkostninger, der vedrører skadesbegrænsning, da der ikke skal betales selvriskio af udgifter til skadesbegrænsning.

Til nr. 14.

Ifølge den eksisterende § 6 a fratrækkes der for skader efter oversvømmelse fra vandløb og søer den samme selvriskio, som efter stormflod, jf. den eksisterende § 6.

Det foreslås, at § 6 a ophæves.

Som konsekvens af at både stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer fremover behandles af forsikringsselskaberne efter samme opgørelsesprincipper, er der ikke længere behov for at adskille stormflodssager fra oversvømmelsessager i loven i denne sammenhæng. Reglerne om selvriskio fremgår herefter af den samme bestemmelse, hvad enten der er tale om stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer, jf. bemærkningerne til nr. 13.

Til nr. 15

Ifølge den gældende § 8 skal en skade forårsaget af stormflod anmeldes til af forsikringstageren til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skaderamte er uden skyld i fristoverskridelsen, eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde. Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod. Taksationen skal foretages, senest 22 arbejdsdage efter at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet. Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse, senest 22 arbejdsdage efter at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet foretager erstatningsudbetalingen. Bestemmelserne i §§ 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse. Forsikringsselskabet kan, for så vidt angår stormflodssager, lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Stormrådet skal godkende sådanne aftaler. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og for oprettelsen af en fælles it-baseret database m.v.

Af hensyn til overskueligheden foreslås bestemmelsen nyaffattet.

Af § 8, stk. 1, fremgår, at en skade forårsaget af stormflod af forsikringstageren skal anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan

dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skaderamte er uden skyld i fristoverskridelsen eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at en skade forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer skal anmeldes af forsikringstageren til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, hvis skadelidte er uden skyld i fristoverskridelsen, eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde hertil.

Anmeldelse skal ske til forsikringsselskabet, som både varetager sagsbehandling og taksation. Anmeldelse skal som hidtil ske inden 2 måneder efter begivenheden, medmindre der foreligger undskyldelige forhold, der har bevirket en forsinkelse af denne anmeldelse. De nærmere regler kan fastsættes af erhvervsministeren i en bekendtgørelse. Med bestemmelsen vil der gælde samme regler for anmeldelse af skader til forsikringsselskaberne, uanset om det er mhp. sagsbehandling af stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Der ses ikke at være grund til, at der er forskel på sagsbehandlingen af stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Af § 8, stk. 2, fremgår, at forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod. Taksationen skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 8, stk. 2, videreføres uændret, således at forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksationen skal foretages, senest 22 arbejdsdage efter at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Taksator skal have det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Det betyder, at taksator skal være i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at kunne foretage taksationen. Samtidig skal taksator have haft rimelig mulighed for adgang til den beskadigede ejendom eller det beskadigede løse med henblik på besigtigelse. Herved tænkes bl.a. på oplysninger om de enkelte skadede genstande og bygningsdele, herunder materialer og disses oprindelse, samt særlige bygningskonstruktioner m.v. Dette er oplysninger, der almindeligvis er let tilgængelig, hvorfor taksationen i udgangspunktet bør kunne ske relativt nemt for disse elementer. Endvidere kan der være tale om et entreprisetjek hos entreprenører for at få fastsat erstatningen korrekt. Selve adgangen til en ejendom kan være hindret ved, at taksator ikke kan få kontakt med skadelidte, eller ejendommen fysisk ikke er tilgængelig på grund af vand, nedstyrtningsfare eller andet.

Af hensyn til skadelidte og at denne får en korrekt opgjort erstatningssum, er det således vigtigt, at taksator har en reel mulighed for at udarbejde en retvisende økonomisk opgørelse af skaden. Det skal ses i sammenhæng med, at der ifølge de forvaltningsretlige regler, som taksator også er omfattet af, skal foretages en så hurtig behandling af en sag, som muligt. Taksatoren har maksimalt 22 dage til denne forvaltningsmæssige håndtering af en taksation.

Af den gældende § 8, stk. 3 fremgår, at forsikringsselskabet skal træffe afgørelse, senest 22 arbejdsdage efter at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet foretager erstatningsudbetalingen, samt bestemmelserne i §§ 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse, således at man følger de sædvanlige forsikringsretlige principper for sikring af panthavernes rettigheder til at få del i skadeserstatningen.

Det foreslås i stk. 3, at henvisningen til lov om forsikringsaftaler udvides, så bestemmelserne i §§ 39, 57

og 58 i lov om forsikringsaftaler også gælder for forsikringsselskabernes afgørelse i sager om stormflod og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Der har i praksis været rejst tvivl om rækkevidden af princippet i forsikringsaftalelovens § 39 om, at der ikke må ske berigelse, på stormflods- og oversvømmelsessager. Med ændringen og den deraf følgende eksplicite henvisning til denne bestemmelse tydeliggøres det, at princippet finder anvendelse på stormflods- og oversvømmelsessager.

Fristen på 22 arbejdsdage viderefører de gældende regler, både for så vidt angår taksation og forsikringsselskabets afgørelse. De almindelige forvaltningsretlige regler gælder også her. Det betyder, at en fristoverskridelse, som ikke er begrundet i skadelidtes forhold, skal meddeles skadelidte med oplysning om, hvornår en afgørelse kan forventes. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling af stormflodssager og fremover også sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. Ved uregelmæssigheder i sagsbehandlingen, herunder langsommelig behandling og overskridelse af fristen på 22 arbejdsdage, kan Stormrådet som sanktion udtale kritik, samt udstede og offentliggøre påbud over for selskaberne. Stormrådet foretager en konkret vurdering, om, hvorvidt en overskridelse af fristen på 22 arbejdsdage skal sanktioneres.

Af den gældende § 8, stk. 4, fremgår, at forsikringsselskabet, for så vidt angår stormflodssager, kan lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Stormrådet skal godkende sådanne aftaler.

Det foreslås i § 8, stk. 4, at et forsikringsselskab kan lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Sådanne aftaler skal meddeles til Stormrådet, inden varetagelse af opgaver, jf. 1. pkt., kan finde anvendelse.

Forslaget er en konsekvens af, at forsikringsselskaberne fremover også behandler sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Med forslaget kan forsikringsselskabet i stormflodssager og i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til lov om stormflod og stormfald. Det vil sige, at et forsikringsselskab kan indgå en aftale med et andet forsikringsselskab om, at dette selskab skal varetage alle forsikringsselskabets opgaver i stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer, herunder taksation, sagsbehandling, afgørelse og erstatningsudbetaling. Hvis to forsikringsselskaber benytter sig af muligheden for at indgå en sådan aftale, overtager det modtagende selskab hele ansvaret for stormflodssagen. Mindre forsikringsselskaber, der kun har en enkelt eller få stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer, bør have mulighed for at overføre sådanne sager til forsikringsselskaber med et større antal sager. Det er hensigtsmæssigt at have denne mulighed, da forsikringsselskaber med mange stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer vil kunne drage nytte af oparbejdet erfaring fra tidligere stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer til at behandle de overtagne sager hurtigere end selskabet, der overdrager dem. Samlet set vil det desuden også være en mere rentabel løsning, da det med stor sandsynlighed vil være mere omkostningsfuldt for et selskab med få stormflodssager eller sager om oversvømmelse fra vandløb og søer at behandle disse, end det vil være for et selskab med flere lignende sager, der vil kunne behandle alle sagerne sammen. På baggrund af at Stormrådet har til opgave at føre løbende tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager, anses det for hensigtsmæssigt, at en aftale mellem to forsikringsselskaber om overdragelse af stormflodssager skal godkendes af Stormrådet.

Af den gældende § 8, stk. 5, fremgår, at Stormrådet i særlige tilfælde kan dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 8, stk. 5, videreføres med uændret ordlyd.

Muligheden for dispensation fra fristerne i stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, 1. pkt. kan tænkes anvendt i tilfælde

af omfattende stormflod eller en større oversvømmelse fra et vandløb eller en sø, hvor mængden af anmeldelser til selskaberne er så stor, at fristen ikke kan overholdes.

Af den gældende § 8, stk. 6, fremgår, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og for oprettelsen af en fælles it-baseret database m.v.

Det foreslås i § 8, *stk. 6*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og brug af fælles it-systemer m.v.

Bemyndigelsen er konkret anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1006 af 18. september 2014, som nærmere regulerer forholdene vedrørende anmeldelse og forsikringsselskabernes sagsbehandling af stormflodsskader. Som noget nyt vil hjemlen blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at sagsbehandling af sager om oversvømmelse fra vandløb og søer skal behandles i det fælles it-system, der allerede er stillet til rådighed for forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager, Stormbasen.

Bemyndigelsen i *stk. 6* forventes endvidere at blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om en forenklet anmeldelsesprocedure, bl.a. således at skadelidtes første anmeldelse til forsikringsselskabet tæller som rettidig anmeldelse af en skade efter ordningerne, hvis den er sket inden for ordningernes tidsfrist og i øvrigt afvises som en forsikringsskade.

I den gældende bekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 1005 af 18. september 2014, om behandling af sager om erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer er der fastsat en frist på 22 arbejdsdage for Miljøstyrelsen til at afgive en udtalelse, om en given oversvømmelse fra et vandløb eller en sø er omfattet af reglerne om erstatning efter lov om stormflod og stormfald. Denne frist vurderes i praksis at være for lang i de fleste situationer til ulempe for skadelidte, idet der dog kan være særlige situationer, hvor der enten er tale om mange skader eller større besvær med at indhente data fra vandmålere i de vandløb og søer, hvorfra oversvømmelserne stammer. I praksis indhentes flere og flere data elektronisk, ligesom Miljøstyrelsen har opnået en stor erfaring i at afgive udtalelser på baggrund heraf. Bemyndigelsen i *stk. 6* forventes derfor at blive anvendt til at nedsætte fristen betydeligt, så den stemmer overens med den periode, det normalt tager at afgive en udtalelse.

Til nr. 16

Af den gældende § 8 a fremgår, hvordan anmeldelse af skader efter oversvømmelse fra vandløb og søer skal foregå og hvordan taksering skal ske.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer fremover foreslås behandlet af forsikringsselskaberne, jf. bemærkningerne til nr. 15.

Til nr. 17

Ifølge den gældende § 9, er det Stormrådet, der efter forhandling med Forsikring & Pension fastsætter nærmere regler om betaling for forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og om taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Det foreslås i § 9, at Stormrådet efter forhandling med Forsikring & Pension fastsætter nærmere regler om betaling for forsikringsselskabernes behandling og taksation af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Forslaget er en konsekvens af, at forsikringsselskaberne fremover også behandler sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Honorering af forsikringsselskaberne bør i begge typer af sager tage udgangspunkt i en rimelig vurdering af den tid, der er nødvendig for behandling af de pågældende sager, herunder ved en gennemsnitsbe-

tragtning og med en forudsætning om, at de nødvendige kompetencer til behandling af sagerne er til stede.

Til nr. 18

Af den gældende § 10 fremgår det, at Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager, og at Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud. Af § 10, stk. 3, fremgår det endvidere, at de nærmere regler for tilsynet, herunder eventuelle sanktioner over for forsikringsselskaberne, og de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i Stormrådets forretningsorden. Bemyndigelsen i den gældende stk. 3 til at fastsætte nærmere regler om tilsynet og sanktioner over for forsikringsselskaberne i denne forbindelse er udnyttet i bekendtgørelse om Stormrådets forretningsorden, jf. bekendtgørelse nr. 947 af 19. september 2012.

Det foreslås, at bestemmelserne i § 10 nyaffattes.

Ifølge det gældende stk. 1 er det Stormrådet, der fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.

Det foreslås i *stk. 1*, at Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer

Forslaget er en konsekvens af, at det foreslås, at forsikringsselskaberne fremover også behandler sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Det er hensigten, at Stormrådet som hidtil skal føre løbende tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og nu også sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. Baggrunden herfor er ligeledes, at al sagsbehandling fra taksation til erstatningsudbetaling i forbindelse med sager om stormflod og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer som følge af den ændrede organisering af oversvømmelsesordningen lægges i det forsikringsselskab, hvor skadelidte er brandforsikret. Stormrådets tilsyn er et generelt tilsyn med selskabernes forvaltning af opgaven, herunder erstatningsudmåling og -udbetaling, sagsregistrering samt overholdelse af forvaltnings- og offentlighedslovens bestemmelser. Tilsynet med selskabernes sagsbehandling kan som hidtil i sager om stormflod dels omfatte udarbejdelse af generel skadesbehandlings- og erstatningsstatistik og dels systematisk stikprøvekontrol af selskabernes sagsbehandling. Som hidtil er det hensigten, at Stormrådet samlet set gennemgår 5 % af alle sager årligt. Dette er i praksis sket ved, at der er udtaget 5 % af alle sager inden for hver stormflodshændelse til tilsyn. Tilsynet har endvidere i praksis omhandlet forskellige temaer, hvor Stormrådet er blevet opmærksom på, at der er sket fejl, som har været gennemgående. Herudover forestår Stormrådet også den løbende overvågning af ordningens likviditet, herunder i form af produktion af nøgletal samt afgivelse af årsberetning. Tilsynet skal ved alle tilsynsfunktioner overholde reglerne for revision, tiltag skal være synlige for selskaberne, og selskaberne skal desuden gives mulighed for inddragelse inden sagsafgørelsen.

Ifølge det gældende stk. 2 kan Stormrådet meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt..

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelsen videreføres uændret, dog således at Stormrådet fremover kan meddele påbud både vedrørende behandling af sager om stormflod og sager om oversvømmelser fra vandløb og søer.

Det foreslås i § 10, *stk. 2, 1. pkt.*, at Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådets adgang til at meddele påbud skal ses i sammenhæng med, at Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes forvaltning af opgaven, herunder overholdelse af tidsfrister, erstatningsudmåling og -udbetaling, sagsregistrering samt overholdelse af forvaltnings- og offentlighedslovens bestemmelser. Såfremt et for-

sikringsselskab for eksempel ikke foretager korrekt erstatningsudmåling i henhold til reglerne herom, kan Stormrådet meddele forsikringsselskabet et påbud om at foretage erstatningsudmåling i overensstemmelse med reglerne. Stormrådet kan også meddele forsikringsselskabet et påbud, hvis forsikringsselskabet for eksempel ikke overholder de forvaltningsretlige regler om begrundelsespligt i forbindelse med afgørelsen om erstatning efter loven.

Det foreslås endvidere i § 10, stk. 2, 2. pkt., at Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt. Dette kan eksempelvis ske på Stormrådets hjemmeside. Stormrådet har ikke pligt til at offentliggøre alle påbud. Hvorvidt der skal ske offentliggørelse, afhænger af det konkrete forhold, som har udløst Stormrådets påbud. Det forudsættes, at der alene skal ske offentliggørelse af Stormrådets påbud, hvis offentliggørelsen står mål med forsikringsselskabets manglende overholdelse af reglerne (proportionalitet). Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis der er tale om gentagne tilfælde af samme karakter, eller hvis et forsikringsselskab bevidst undlader at følge de for erstatningsordningen gældende regler.

Der findes ikke i den gældende lov eller i den nuværende forretningsorden for Stormrådet regler om mulighed for at kræve uberettiget udbetalt erstatning tilbage fra et forsikringsselskab.

Det foreslås i stk. 3, at Stormrådet i særlige tilfælde kan kræve, at et forsikringsselskab kompenserer stormflods- og oversvømmelsespuljen for uberettiget udbetalt erstatning.

Sigtet med forslaget er at dæmme op for grove tilfælde af uberettiget udbetaling af erstatning, hvor det er eller burde have været åbenlyst, at den skadelidte ikke var berettiget til erstatning, herunder i tilfælde af skader på ejendomme beliggende uden for et synligt dige, ved skader på havne- og kajanlæg, som er eksplicit anført i loven som undtaget fra erstatning, eller hvis den fejlagtige, større udbetaling er eller burde være selskaberne bekendt. Det kan fx være selskaberne bekendt gennem oplysninger, som Stormrådet har givet til forsikringsselskaberne i forbindelse med udførelsen af tilsyn eller gennem den jævnlige kontakt, Stormrådet og forsikringsselskaberne har, samt de skriftlige udmeldinger der gives via hjemmeside eller direkte.

Der er således ikke tale om et tilbagesøgningskrav over for den eller de skadelidte, som på et forkert grundlag har modtaget erstatning, men derimod et krav, som Stormrådet i særlige tilfælde kan rette mod forsikringsselskaberne.

Af den gældende bestemmelse i § 10, stk. 3, fremgår det, at de nærmere regler for Stormrådets tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling, herunder eventuelle sanktioner over for forsikringsselskaberne, og de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i Stormrådets forretningsorden.

Det foreslås i stk. 4, at de nærmere regler for tilsynet, herunder de nærmere regler for Stormrådets påbud til forsikringsselskaberne og offentliggørelse heraf samt krav om kompensation fra forsikringsselskaberne af uberettiget udbetalt erstatning, fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.

Den gældende forretningsorden for Stormrådet indeholder ikke regler om kompensation for uberettiget udbetalt erstatning, hvilket der nu gives hjemmel til at indføre nærmere regler om. Forretningsordenen udstedes af erhvervsministeren, jf. lovens § 21, stk. 3. Ved udarbejdelsen af forretningsordenen skal der således lægges vægt på, at der er proportionalitet mellem selskabernes handlinger og de sanktioner, som anvendes over for selskaberne. Det samme gør sig gældende i forhold til forretningsordenens regulering af i hvilke tilfælde, Stormrådet offentliggør et påbud eller beslutter, at uberettiget udbetalt erstatning skal tilbagebetales til stormflods- og oversvømmelsespuljen af et forsikringsselskab, jf. bemærkningerne til § 10, stk. 2, 2. pkt. Kravet om kompensation af stormflods- og oversvømmelsespuljen vedrører derfor alene det beløb, der er uberettiget udbetalt. Der kan således være tale om, at der i en afgørelse indgår erstatninger, som er berettigede og erstatninger, som er uberettigede. Det er i disse tilfælde alene den uberettigede udbetaling, som et forsikringsselskab i givet fald skal kompensere stormflods- og oversvømmelsespuljen. Der vil endvidere være tale om, at et krav skal gøres gældende inden for rimelig

tid. Uberettigede udbetalinger fra stormflods- og oversvømmelsespuljen konstateres typisk i forbindelse med det tilsyn, som Stormrådet fører med forsikringsselskabernes sagsbehandling i stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer. Tilsynet i forhold til den enkelte hændelse skal afsluttes inden den næstfølgende stormflodssæson. I en periode på ikke mere end 3 år efter afslutningen af dette tilsyn vil det være rimeligt at kunne rette krav mod forsikringsselskaberne for uberettiget udbetalte erstatninger. Derefter må forsikringsselskaberne kunne indrette sig på, at de afsluttede stormflods- og oversvømmelsessager ikke genoptages med henblik på krav om kompensation.

For så vidt angår sanktioner, kan der ikke være tale om, at Stormrådet skal kunne inddrage et forsikringsselskabs tilladelse helt eller delvist. Der kan heller ikke være tale om, at Stormrådet kan udstede bøder til forsikringsselskaberne.

Til nr. 19

Af den gældende § 10 a fremgår, at forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.

Det foreslås i § 10 a, at forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Forslaget er en konsekvens af, at det foreslås, at forsikringsselskaberne fremover også behandler sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Forsikringsselskaberne skal i behandlingen af sagerne herefter iagttage kravene om partens (eksempelvis ejer eller lejer af en oversvømmet ejendom) og offentlighedens ret til aktindsigt i henholdsvis sager, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse eller dokumenter, der er indgået eller oprettet som led i sagsbehandlingen af erstatningssager. I tilfælde, hvor sagsbehandlingen er overdraget fra et selskab til et andet, kan Stormrådets sekretariat være behjælpelig med at klarlægge, hvilket selskab aktindsigtsforpligtelsen påhviler. Det enkelte selskabs sager, som eventuelt er registreret decentralt i de enkelte selskabers it-systemer, danner grundlag for behandling af aktindsigtsanmodninger. Såfremt der rettes anmodning om indsigt i den fælles database foretages afgørelsen og gennemførelsen af aktindsigtsanmodningen af Stormrådets sekretariat. Processen vil være som følger:

1. Der indgives anmodning om aktindsigt i én eller flere sager i et selskab i henhold til enten forvaltnings- eller offentlighedsloven.

2. Selskabet fastlægger det retlige grundlag for anmodningen. Stormrådets sekretariat kan vejlede overordnet om bestemmelserne i loven og deraf følgende afgrænsninger.

3. Selskabet udvælger sagsakterne og fjerner, under overholdelse af ekstraheringsreglerne, eventuelle oplysninger, der ikke er omfattet af adgangen til aktindsigt (i forbindelse med anmodninger ifølge offentlighedsloven kan det eksempelvis dreje sig om navneoplysninger m.v.). Selskabet udleverer de pågældende akter til anmoder.

Klager over afslag eller delvist afslag på anmodning om aktindsigt kan indbringes for Stormrådet. Forsikringsselskaberne skal i behandlingen af anmodninger om aktindsigt være opmærksomme på mulighederne for at give aktindsigt i videre omfang, jf. princippet om meroffentlighed, medmindre andet følger af regler om tavshedspligt m.v. Selskaberne skal desuden være opmærksomme på, at forpligtelsen til ekstrahering omfatter enhver konkret oplysning om faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for sagsforholdet, der ikke fremgår af de dokumenter, der er undergivet aktindsigt efter de almindelige regler. Ekstraheringspligten omfatter også oplysninger om faktiske omstændigheder, som selskaberne har tilført sagen fra deres interne arbejdsdokumenter i andre sager eller fra registre og lignende.

I relation til forsikringsselskabernes afgørelse om udbetaling af erstatning i forbindelse med stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer skal forsikringsselskaberne i overensstemmelse med reglerne

i forvaltningslovens kapitel 6 lade afgørelsen være ledsaget af en begrundelse. Endvidere skal forsikrings-selskabernes afgørelse ledsages af en klagevejledning, jf. forvaltningslovens kapitel 7.

Da der er tale om ekstern delegation fra offentlig til privat myndighedsudøvelse, skal forsikringsselska-berne endvidere i forbindelse med sagsbehandlingen af erstatningssagerne leve op til de almindelige forvaltningsretlige principper for offentlig forvaltning. Afgørelser, der pålægger skadelidte byrder eller tillægger skadelidte rettigheder, skal således have hjemmel i lovgivningen. Afgørelsen må endvidere ikke stride mod andre regler i lovgivningen eller mod de grundlæggende forvaltningsretlige principper. Det er forsikringsselskaberne, og i sidste ende Stormrådet, der ved administrationen af lov om stormflod og stormfald må afgøre, hvordan loven og de regler, der knytter sig til loven, for eksempel bekendtgørel-ser, skal bruges. Desuden skal forsikringsselskaberne efterleve princippet om saglighed i forvaltningen, der indebærer, at offentlige myndigheder ikke må forfølge usaglige eller uvedkommende hensyn. Når forsikringsselskaberne skal træffe afgørelse i en sag, må der således ikke tages hensyn til private eller andre interesser, der ikke kommer sagen ved. Efter det forvaltningsretlige lighedsprincip er forsikringssel-skaberne endvidere forpligtet til at behandle ensartede tilfælde ens. Der skal derfor være saglige grunde for at gøre forskel. Lighedsprincippet har således tæt sammenhæng med princippet om saglig forvaltning som udgangspunkt for en vurdering af, om en forskelsbehandling er sagligt begrundet. Endelig skal forsikringsselskaberne iagttagelse officialprincippet, der indebærer, at forsikringsselskaberne er ansvarlige for, at sagerne er tilstrækkeligt oplyste, før der træffes afgørelse. I tilfælde af skadelidtes eventuelle manglende medvirken i sagens oplysning indebærer dette, at forsikringsselskaberne må oplyse sagen så godt som muligt og træffe afgørelse på dette grundlag. Der lægges med forslaget således ikke op til en ændring af anvendelsen af reglen i § 10 a, men alene, at de gældende forvaltningsretlige regler og principper fremover også skal gælde for forsikringsselskabernes afgørelser i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Til nr. 20

Af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 5, fremgår det, at der ved ejerskifte ikke forstås overdragelse til personer, der er knyttet til ejeren ved ægteskab, slægts- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og til virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Ifølge den gældende bestemmelse er det med andre ord ikke muligt at tegne stormfaldsforsikring ved generationsskifte. Det er ellers en mulighed ved andre ejerskifter, eller når der sker nyttilplantning af skov.

Det foreslås, at § 11, stk. 5, ophæves.

Der eksisterer et særligt problem i forhold til generationsskifter, hvor arvinger, som ellers ønsker at tegne den påkrævede basisforsikring, ikke kan gøre dette, fordi den forrige generation ikke tegnede forsikringen inden 31. august 2001. Dette problem bør håndteres ved at åbne mulighed for, at arvinger kan blive omfattet af ordningen. Den manglende forsikringstegning skal således ikke komme senere arvinger til skade, da de ikke har haft mulighed for at påvirke det valg eller fravalg, som arvelader i sin tid har gjort. Endvidere vurderes den omgåelsesrisiko, der er baggrunden for den nuværende manglende mulighed for indtræden i ordningen i forbindelse med generationsskifter at være af så begrænset omfang, at det ikke kan retfærdiggøre en fortsat opretholdelse af begrænsningen.

Forslaget indebærer, at begrænsningen vedrørende generationsskifte fjernes. Herved bliver det muligt for arvinger, som ønsker at tegne basisforsikring, at gøre dette selv om den forrige generation ikke tegnede forsikringen inden 31. august 2001.

Til nr. 21

Ifølge den gældende § 12, stk. 2, er fladefald defineret ved, at der som følge af kraftig vindpåvirkning

på et areal er væltet eller knækket træer i et omfang svarende til, hvad der i fredskov udløser pligt til at gentilplante arealet.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved fladefald forstås den del af arealet, hvor mindst 2/3 af træerne er væltet, knækket eller rodløst.

Forslaget indebærer, at træer som ikke er væltet helt ved en stormfaldsbegivenhed, men som vil gøre det på et senere tidspunkt, da der ikke er noget rodnet til at fastholde træerne i jorden, tilregnes som stormfældede. En ny definition er nødvendig, da den gældende definition af fladefald henviser til en ikke længere eksisterende definition i skovloven.

Til nr. 22

Det fremgår af den nuværende bestemmelse i § 13, stk. 1, at Stormrådet yder tilskud til den del af det stormfaldsramte areal, som overstiger 1/60 af skovens bevoksede areal inklusive de midlertidigt ubevoksede arealer, dog kun til fladefald på mindst 0,5 ha for den enkelte skov.

Det foreslås i § 13, stk. 1, at Stormrådet yder tilskud til en stormfaldsramt skov, når den samlede stormfaldsflade udgør mindst 0,5 ha, og at de enkelte stormfaldsflader udgør mindst 0,2 ha.

Med forslaget fjernes kravet om fradrag af et tilskudsareal svarende til 1/60 af skovens bevoksede areal, inden der beregnes tilskud til stormfald. Kravet findes uhensigtsmæssig i forhold til ordningens formål om at opbygge robust skov og findes endvidere administrativt tungt at håndtere, særligt i forbindelse med projektændringer.

Forslaget medfører endvidere, at det eksplicit fremgår, at den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade er 0,2 ha. Den nedre grænse for den enkelte tilskudsberettigede stormfaldsflade på 0,2 ha har tidligere alene fremgået af vejledning af 1. november 2014 om tilskud til gentilplantning efter stormfald 2013.

Til nr. 23

I medfør af den gældende § 13, stk. 2, 2. pkt., ydes som led i gentilplantningen tilskud til oprydning, hegn, omkostninger som skyldes særlige hensyn til fortidsminder, udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning.

Det foreslås i § 13, stk. 2, 2. pkt., at der som led i gentilplantningen ydes tilskud til oprydning, hegn, og til omkostninger, som skyldes særlige hensyn til fortidsminder samt udarbejdelse af tilplantningsplaner.

Forslaget indebærer, at der ikke fremover ydes tilskud til lokalitetskortlægning. Denne tilskudsmulighed bortfalder, da tilskud til lokalitetskortlægning i praksis ikke anvendes og i øvrigt komplicerer ordningen i forhold til ansøgning og efterfølgende kontrol.

Til nr. 24

Af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 3, fremgår det, at der til arealer, der som led i gentilplantningen udlægges til fri succession eller som ubevoksede, kun kan ydes tilskud til oprydning.

Det foreslås, at § 13, stk. 3, ophæves.

For at sikre gode og stabile bevoksninger, forenkle ordningen samt målrette tilskudsmidlerne mod de områder, hvor de giver mest værdi for samfundet, bør en fokuseret model med et grundtilskud kombineret med en række udvalgte mulige tilvalg gennemføres fuldt ud. Dette vil fokusere stormfaldsordningen og sikre målsætningerne med denne samtidig med, at den er letforståelig og fleksibel for skovejere og mindre arbejdstung ift. administration. Det betyder, at bl.a. tilskud til naturlig tilgroning bør udgå af ordningen, da dette tilskud ikke er nødvendigt i en katastrofeordning som stormfaldsordningen og i

øvrigt komplicerer ordningen ift. ansøgning og særligt i forhold til den efterfølgende kontrol. Effekten for samfundet anses ikke at opveje omkostningerne ved at videreføre disse tilskud.

Til nr. 25

Det følger af den gældende § 14, at tilskuddet i forbindelse med stormfald udbetales i to rater. Første rate vedrører oprydning af arealet, og udbetaling sker samtidig med afgørelsen om tilskud. Anden rate vedrører udgifter til gentilplantning og sker, når gentilplantningen er afsluttet.

Det foreslås i § 14, at tilskuddet efter § 12, stk. 2, består af et oprydningstilskud og et gentilplantningstilskud. Oprydningstilskud omfatter oprydning af det stormfaldsramte areal, og gentilplantningstilskud omfatter udgifter til gentilplantning. Begge tilskud udbetales, når gentilplantningen er afsluttet

Det nuværende tidspunkt for udbetaling af oprydningstilskud indebærer en økonomisk risiko for stormfaldspuljen og er forbundet med ikke uvæsentlige administrative omkostninger samt gene for skovejere. Såfremt en skovejere ikke indberetter et gentilplantet areal til Miljøstyrelsen svarende til det, der er ydet oprydningstilskud til, skal der ske en tilbagebetaling svarende til det areal, der ikke er genkultiveret. Miljøstyrelsen sender rykkere ud til alle ejere, der ikke har indberettet svarende til oprydningstilskuddet, når fristen for indberetning er ved at udløbe. I de tilfælde, hvor der har været ejerskifter, tilgår brevet imidlertid ikke nødvendigvis den nuværende ejer, som derfor ikke bliver gjort opmærksom på problemstillingen. Samtidig er der tilfælde, hvor skovejere er gået konkurs, eller ikke kan eller vil tilbagebetale, hvilket indebærer, at stormfaldspuljen mister penge.

Ved at oprydningstilskud fremover først udbetales sammen med sidste rate af gentilplantningstilskuddet og dermed på baggrund af indberetning om gennemført tilplantning, minimeres stormfaldspuljens økonomiske risiko, og de administrative ressourcer kan fokuseres på udbetaling af tilskud til skovejere, der har indberettet et gentilplantet areal korrekt og dermed opfyldt lovens formål. Samtidig mindskes de administrative udfordringer for såvel skovejere som Miljøstyrelsen.

Til nr. 26

Efter den gældende § 15 fastsætter Stormrådet for hver stormfaldsbegivenhed tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevareministeriet.

Det foreslås, at § 15 nyaffattes, således at Stormrådet fastsætter tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevareministeriet.

Med forslaget begrænses fastsættelse af tilskudssatsernes størrelse ikke længere til først at blive kendt, når der har været et stormfald.

Stormfaldsordningen skal fortsat aktiveres efter erklæring af stormfald, og sagsbehandlingen kan påbegyndes, når Stormrådet har godkendt en vejledning hertil. I lighed med, hvad der allerede er tilfældet for stormflods- og oversvømmelsesordningerne, er det hensigten, at den vejledning, der udarbejdes for ordningen, og som bl.a. vedrører krav til plantetal, tilskudssatser, krav og kriterier m.v. er fastsat på forhånd, inden et stormfald indtræffer. Vejledningen opdateres løbende af Stormrådet inden en stormfaldssæson, som løber fra oktober til april. Dette vil muliggøre en hurtigere sagsbehandling samtidig med, at det vil sikre klarhed over, hvad der kan forventes af ordningen inden en hændelse indtræffer. Stormrådet vil dog skulle verificere tilskudssatserne efter hvert stormfald.

I overensstemmelse med anbefalingen fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, er det en generel målsætning for stormfaldsordningen, at løvtræskulturerne fremmes på de "gode" jorde, hvor disse trives og vokser optimalt. Det vil overordnet sige på øerne samt øst for israndslinjen. På de mere sandede (magre) jorde vokser nåletæerne optimalt og skal fremmes her. Denne differentiering bør løbende afspejles i tilskudssatserne på baggrund af faglige anbefalinger bl.a. fra Københavns Universitet. Det vil i den forbindelse også blive vurderet, om de gældende plante-

talskrav skal justeres, ligesom det vil blive overvejet, hvad der henregnes til hjemmehørende, henholdsvis robuste arter.

Til nr. 27

Af den gældende § 16, stk. 1, 2. pkt., fremgår, at forsikringsselskabet videresender en kopi af anmeldelsen med eventuelle bemærkninger til Stormrådet.

Det foreslås i § 16, stk. 1, 2. pkt., at forsikringsselskabet videresender en kopi af anmeldelsen med eventuelle bemærkninger til Miljøstyrelsen

Det er Miljøstyrelsen, der behandler stormfaldssager for Stormrådet. Der er derfor tale om afskæring af et administrativt led. Dette indebærer en mere forenklet sagsgang til gavn for alle involverede aktører, herunder skovejere, idet der kan ske hurtigere sagsbehandling.

Til nr. 28

Af den gældende § 16, stk. 2, fremgår, at ansøgning om tilskud skal sendes til Stormrådet inden for en frist, som fastsættes af Stormrådet. Ansøgning om tilskud til fladefald på mindst 5 ha skal endvidere være vedlagt en tilplantningsplan, som skal godkendes af miljø- og fødevareministeren.

Det foreslås i § 16, stk. 2, 1. pkt., at ansøgning om tilskud sendes til Miljøstyrelsen inden for en frist, som fastsættes af Stormrådet.

I lyset af anbefalingerne fra Udvalget til evaluering af stormflods-, oversvømmelses- og stormfaldsordningerne, vurderes der ikke længere behov for, at ansøgninger sendes til Stormrådet, men i stedet direkte til Miljøstyrelsen. Stormrådet foretager fortsat den nødvendige verificering af betingelsen om en gyldig basisforsikring for stormfaldsramte skovarealer forud for tilsagn under ordningen, jf. lovens § 11, stk. 1.

Det foreslås i § 16, stk. 2, 2. pkt., at ansøgning om tilskud skal være vedlagt en tilplantningsplan

Tilplantningsplanen for arealer, hvortil der søges om tilskud til gentilplantning, foreslås fremover at være obligatorisk også for arealer under 5 ha. Planerne anses at udgøre en merværdi i forhold til opbygning af robust skov, og skaber endvidere grundlag for en bedre rådgivning om ordningens muligheder. Tilplantningsplanerne bevirker også en smidigere administration, idet fejl og mangler ved ansøgningen kan opdages og rettes inden faktisk tilplantning, hvilket medfører færre tilbagebetalingsager.

Detaljeret krav og kriterier for tilplantningsplanens godkendelse tilføjes den vejledning, som Stormrådet udarbejder efter hvert stormfald, så en forstfaglig og fysisk besigtigelse af arealerne inden godkendelse af planen ikke længere bliver nødvendig. I forlængelse heraf bortfalder det nuværende krav om, at der skal foreligge en selvstændig myndighedsafgørelse om planen fra Miljøstyrelsens side forud for indstilling af tilsagn hos Stormrådet. Miljøstyrelsen godkender planerne som led i den generelle sagsbehandling forud for indstilling til Stormrådet.

Med forslaget optimeres de administrative forretningsgange i den nuværende stormfaldsordning, jf. også bemærkningerne til nr. 27.

Til nr. 29.

Af den gældende § 19, stk. 2, fremgår, at hvis basisforsikringen for et areal, hvortil der er ydet tilskud efter loven, opsiges inden for 15 år efter udbetaling af sidste rate af tilskuddet, skal tilskuddet tilbagebetales efter Stormrådets nærmere bestemmelser. Af § 19, stk. 3, fremgår endvidere at Stormrådet drager omsorg for, at ydelsen af tilskud efter loven og den deraf følgende tilbagebetalingsforpligtelse, såfremt basisforsikringen opsiges, registreres i matriklen på de berørte ejendomme ved første og sidste udbetaling af tilskud.

Det foreslås, at § 19, stk. 2 og 3, ophæves.

Med forslaget skal en basisforsikring ikke længere opretholdes i 15 år efter udbetaling af sidste rate af tilskuddet. Dette bevirker endvidere, at der ikke længere vil være risiko for, at en skovejjer skal tilbagebetale tilskud, hvis en basisforsikring opsiges inden 15 år efter sidste udbetaling af tilskud efter stormfaldsordningen.

Til nr. 30

Af den gældende § 19, stk. 4, fremgår, at erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling i henhold til stk. 1 og 2.

Det foreslås i § 19, stk. 4, der bliver stk. 2, at erhvervsministeren efter forhandling med miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling i henhold til stk. 1.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at ophæve kravet om 15 års opretholdelse af basisforsikringen efter modtagelse af tilskud til oprydning og gentilplantning efter stormfald, jf. bemærkningerne til nr. 29, idet der ikke længere skal være regler om tilbagebetaling på dette område.

Til nr. 31

Ifølge den gældende § 21, stk. 1, nedsættes der et stormråd bestående af 1 formand og 8 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervs- og vækstministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervs- og Vækstministeriet, og 7 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Transportministeriet, Miljøministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Naturstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.

Det foreslås i § 21, stk. 1, at der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 7 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervsministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervsministeriet, og 6 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Miljø- og Fødevareministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet Tænk. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.

Sammensætningen af Stormrådet er kendetegnet ved at repræsentere erfaring, interesser m.v. inden for de områder, som Stormrådet beskæftiger sig med. Dertil kommer, at Stormrådet har et behov for i forbindelse med beslutninger og afgørelser at kunne trække på særlig ekspertise i form af udpegede sagkyndige inden for områderne stormflod, vandløb og søer samt stormfald.

Transport- og Bygningsministeriet har efter de gældende regler indstillingsret til en af Stormrådets 8 menige medlemmer, og har i praksis udnyttet denne ved at indstille en repræsentant fra Kystdirektoratet. Forslaget bevirker, at Transport- og Bygningsministeriet ikke længere har en indstillingsret, ligesom det foreslås, at der alene skal være 7 medlemmer af Stormrådet samt en formand.

På grund af ressortomlægning er Kystdirektoratet nu underlagt Miljø- og Fødevareministeriet som en del af Naturstyrelsen. Grundet ressortomlægningen er det ikke længere hensigtsmæssigt at have repræsentation fra Transport- og Bygningsministeriet, hvorfor Transport- og Bygningsministeriets tidligere indstillingsret til 1 medlem af Stormrådet bortfalder. Det vil være op til Miljø- og Fødevareministeriet at indstille et medlem, som kan bidrage med ministeriets ressortmæssige erfaring m.v. i Stormrådet. Forbrugerrådet har ændret navn til Forbrugerrådet Tænk, hvilket endvidere afspejles i ændringen.

Med hensyn til Stormrådets særligt sagkyndige skal de disse udpeges af de myndigheder, hvorunder den særlige sagkundskab henhører. Da spørgsmål om stormflod og kystforhold hører under Kystdirektoratet,

vil det være Kystdirektoratet, der udpeger den sagkyndige med indsigt i disse forhold. Tilsvarende betyder det, at Miljøstyrelsen udpeger de to øvrige særligt sagkyndige inden for henholdsvis områderne vandløb og søer og stormfald.

Til nr. 32

Ifølge den gældende § 22, stk. 6, fastsætter erhvervsministeren nærmere regler om betaling for sekretariatets arbejde og for fremmed bistand, herunder bistand fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Miljøministeriet og Transportministeriet.

Det foreslås i § 22, *stk. 6*, at erhvervsministeren fremover fastsætter nærmere regler om betaling for sekretariatets arbejde og for fremmed bistand, herunder bistand fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet og Miljø- og Fødevareministeriet.

Forslaget er en konsekvens af, at Kystdirektoratet på grund af ressortændringer ikke længere er underlagt Transport- og Bygningsministeriet.

Til nr. 33

Af den gældende § 24, stk. 2 fremgår, at afgift ikke opkræves af kaskoforsikringer for motorkøretøjer og både samt andre forsikringer, der dækker skader forårsaget af stormflod.

Det foreslås i § 24, *stk. 2*, at der ikke opkræves afgift af kaskoforsikringer for motorkøretøjer og både samt andre forsikringer, der dækker skader forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer.

Forslaget om at supplere bestemmelsen med oversvømmelse fra vandløb og søer skyldes, at der bør gælde de samme regler for stormflod som for oversvømmelse fra vandløb og søer.

Til nr. 34

Af den gældende § 24, stk. 3 fremgår, afgiften årligt udgør 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. pr. police til stormfaldsordningen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret. I 2014 blev den faste årlige udgift pr. police midlertidigt forhøjet med 20 kr. til samlet 50 kr. til stormflods- og oversvømmelsesordningen, jf. § 27, stk. 5.

Det foreslås i § 24, *stk. 3*, at afgiften årligt udgør 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsespuljen og 10 kr. pr. police til stormfaldspuljen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret. Indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr., kan afgiften til denne pulje forhøjes til 50 kr. pr. police.

Forslaget vil i højere grad gøre ordningerne økonomisk robuste, idet det vil sætte ordningerne i stand til selvstændigt at kunne håndtere større stormflodshændelser. Det mindsker risikoen for træk på statsgarantien. Når der er opsamlet en formue i stormflods- og oversvømmelsespuljen på 500 mio. kr., sættes afgiften igen ned til 30 kr. Bliver der efterfølgende på trods af den opsamlede formue behov for træk på statsgarantien, sættes afgiften igen op til 50 kr. pr. brandforsikringspolice. Denne midlertidige forhøjelse af afgiften fortsætter således, indtil trækket på statsgarantien er tilbagebetalt og formuen i stormflods- og oversvømmelsesordningen igen udgør 500 mio. kr.

Med forslaget gives der mulighed for at hæve afgiften til stormflods- og oversvømmelsespuljen hver gang, formuen på 500 mio. er opbrugt, og der har været behov for træk på statsgarantien.

Til nr. 35

Ifølge den gældende § 27, stk. 2, 2. pkt., udgør statsgarantien til stormflods- og oversvømmelsespuljen 400 mio. kr. til og med 2017.

Det foreslås, at denne bestemmelse udgår.

Da trækningens retten på statsgarantien pr. 1. januar 2018 igen udgør 200 mio. kr., foreslås det som konsekvens heraf, at regulering af den midlertidige forhøjelse til 400 mio. kr. udgår.

Til nr. 36

Af den gældende § 27, stk. 4, fremgår, at statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra en midlertidig forhøjelse på 20 kr. af den årlige afgift.

Det foreslås i § 27, *stk. 4*, at statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra den årlige afgift fastsat i overensstemmelse med § 24, stk. 3, jf. bemærkningerne til nr. 34.

Til nr. 37

Af den eksisterende § 27, stk. 5, fremgår, at den midlertidige afgiftsforhøjelse ophører med udgangen af det afgiftsår, hvor statens tilgodehavende er fuldt tilbagebetalt.

Det foreslås i § 27, *stk. 5*, at den midlertidige afgiftsforhøjelse ophører med udgangen af det afgiftsår, hvor statens tilgodehavende er fuldt tilbagebetalt, og formuen i stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr.

Da tidspunktet for ophør af afgiftsforhøjelsen udskydes til det tidspunkt, hvor der er opsamlet en formue på 500 mio. kr. i stormflods- og oversvømmelsespuljen, jf. bemærkningerne til nr. 34, ændres ophørstidspunktet for afgiftsforhøjelsen i overensstemmelse hermed.

Til nr. 38

Det gældende kapitel 7 vedrører både lagring af træ og stormflodsvarsling.

Det foreslås, at kapiteloverskriften til kapitel 7 fremover er stormflodsvarsling.

Da muligheden for dækning af udgifter til lagring af træ for statens skove efter stormfald foreslås afskaffet, jf. bemærkningerne til nr. 39, foreslås kapiteloverskriften ændret, så kapitlet alene vedrører stormflodsvarsling.

Til nr. 39

Af den gældende § 28 fremgår, at Stormrådet beslutter, om der efter en stormfaldsbegivenhed, jf. § 2, stk. 3, dækkes omkostninger til lagring af stormfældet træ fra statens skove efter ansøgning fra Miljøministeriet. I givet fald afholdes omkostningerne hertil af stormfaldspuljen.

Det foreslås, at § 28 ophæves.

Der er efter de gældende regler mulighed for, at staten kan modtage tilskud fra stormfaldsordningen til vandlagring af stormfældet træ fra statens skove. Denne mulighed foreslås ophævet. Det skal bl.a. ses i lyset af, at muligheden for en global afsætning af selv større mængder træ uden større indflydelse på træpriserne i dag er muligt, hvorfor der ikke længere er samme behov for opretholdelse af muligheden for vandlagring af træ efter stormfald.

Da behovet for opretholdelse af muligheden for finansiering af vandlagring således generelt er reduceret i forhold til stormfaldsordningens indførelse i år 2000, foreslås det, at tilskud til vandlagring bortfalder.

Til nr. 40

Af den gældende § 29, stk. 3, fremgår, at beslutning om ændringer i varslingsaktiviteternes tilrettelæg-

gelse eller udførelse, som medfører væsentlige ændringer i den betaling, der skal ydes af stormflods- og oversvømmelsespuljen, træffes af Stormrådet efter indstilling fra Transportministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet.

Det foreslås i § 29, stk. 3, at beslutning om ændringer i varslingsaktiviteternes tilrettelæggelse eller udførelse, som medfører væsentlige ændringer i den betaling, der skal ydes af stormflods- og oversvømmelsespuljen, træffes af Stormrådet efter indstilling fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet og Erhvervsministeriet.

Forslaget er en konsekvens af, at Transport- og Bygningsministeriet ikke længere er ressortmyndighed for Kystdirektoratet.

Til nr. 41

Af den gældende § 30, stk. 1, 1. pkt., fremgår, at klager over forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager kan indbringes for Stormrådet.

Det foreslås i § 30, stk. 1, 1. pkt., at klager over forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer kan indbringes for Stormrådet.

Ændringen er en konsekvens af, at sager om oversvømmelse fra vandløb og søer fremover foreslås behandlet af forsikringsselskaberne.

Reglen i § 30, stk. 1, gælder ikke for de beslutninger, der træffes i medfør af § 1 a. Det er således alene de afgørelser, hvor forsikringsselskaberne som den eneste træffer afgørelser i kraft af deres behandling af sager om erstatning efter stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer.

Til § 2

Ikrafttræden

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2018 og at § 1, nr. 5, 8, 20-22, 29-30 og 38-39 har virkning fra 14. november 2017.

Virkningstidspunktet for reglerne vedrørende dækningsomfanget i stormflods- og oversvømmelsesordningerne, som ikke er bebyrdende, er fastsat til at ligge før ikrafttrædelsestidspunktet. Dette sikrer, at skadelidte stilles så godt som muligt i perioden mellem lovforslagets fremsættelse og lovens ikrafttræden. Det gælder bl.a. dækning for omkostninger til opmagasinering uden samtidig genhusning og dækning af løsøre i kælder under terræn godkendt til beboelse.

Virkningstidspunktet for reglerne om stormfald, som ikke vurderes at være bebyrdende, er ligeledes fastsat til at ligge før ikrafttrædelsestidspunktet af hensyn til sikring af, at skovejere på et så tidligt tidspunkt som muligt kan få mest mulig afklaring af, hvilke tilskud de kan ansøge om.

Forslaget i § 1, nr. 5, er en udvidelse af dækningsomfanget for private husejere, som har beboelse i kælder og rum under terræn. Ifølge den gældende bestemmelse i lovens § 4, stk. 2, nr. 3, ydes der ikke erstatning for løsøre i kælder eller rum under terræn. Med den foreslåede ændring ydes der i fremtiden erstatning i de situationer, hvor skader på løsøre er sket i kælder eller rum under terræn, som er godkendt til og anvendes som beboelse. Der er således tale om en udvidelse af dækningsomfanget i forhold til den gældende, generelle undtagelse fra erstatning.

Forslaget i § 1, nr. 8, er en udvidelse af dækningsomfanget for private husejere, idet erstatning, som ellers ikke ville blive ydet, jf. den generelle undtagelse for containere og løsøre heri, fremover ydes for containere og løsøre heri, når containeren anvendes til opmagasinering af løsøre i forbindelse med oprydning og genopbygning af en ejendom efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer.

I forslaget til § 1, nr. 20, gives der for private skovejere, som har arvet en skov, mulighed for at komme

ind under stormfaldsordningen, hvilket i dag ikke er en mulighed for disse. Der er således tale om en udvidelse af dækningsomfanget for visse skovejere.

I forslaget til § 1, nr. 21, defineres fladefald, som det i praksis ville blive defineret efter de gældende regler. Forslaget skyldes en ikke længere relevant henvisning til skovloven. Forslaget rummer endvidere en yderligere dækning for træer, som ikke er væltet eller knækket, idet nu også rodløsnede træer vil være dækket.

I forslaget til § 1, nr. 22, kodificeres den allerede gældende praksis for den mindste stormfaldsflade på 0,2 ha. Dette har hidtil fremgået af den vejledning, som Stormrådet har udstedt efter hvert stormfald. Endvidere fjernes egenbetalingen for 1/60 af den stormfældede skov, således at beregningen for tilskud og erstatning baseres på hele skovarealet, og ikke med fradrag af 1/60 af denne.

I forslaget til § 1, nr. 29, ophæves kravet til opretholdelse af en basisforsikring efter modtagelse af tilskud efter stormfaldsordningen. Der gælder i dag et krav om opretholdelse af en basisforsikring i 15 år efter modtagelse af tilskud, som hvis kravet ikke overholdes vil udløse et krav om tilbagebetaling af modtagne tilskud. Denne tilbagebetalingsrisiko gælder ikke i fremtiden for så vidt angår opretholdelse af en basisforsikring.

Forslaget til § 1, nr. 30, er alene en ordensmæssig konsekvens af forslaget til § 1, nr. 29, idet der alene er tale om, at de tilbageværende stykker i bestemmelsen rykker, men forbliver gældende.

Forslaget i § 1, nr. 38, er alene en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 39, idet overskriften til lovens kapitel 7 ellers vil være misvisende.

Forslaget i § 1, nr. 39, ophæver muligheden for staten til at få erstatning for omkostninger til opbevaring af stormfældet træ i statens skove. Det er alene staten, der efter de gældende regler har mulighed for denne erstatning.

Det foreslås i *stk.* 2, at regler fastsat i medfør af § 4, stk. 5, i lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af lov om stormflod og stormfald § 4, stk. 7. Forslaget skal sikre en kontinuitet i administrationen af stormflod- og oversvømmelsesordningen.

Lovforslaget indeholder ikke nogen territorialbestemmelse, da hovedloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

1. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke vandløb og søer samt hvilke skader herfra, der er omfattet af stk. 1, nr. 2.«

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. En kommune kan, erhverve en privat borgers grund, hvis den pågældendes ejendom inden for en kortere årrække gentagne gange har været ramt af stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller skybrud, og dette forventes også at ske i fremtiden.

Stk. 2. Stormrådet kan via stormflods- og oversvømmelsespuljen under nærmere fastsatte betingelser medvirke til køb af en privat borgers grund sammen med en kommune, jf. stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for køb af private grunde efter stk. 1 og 2.«

3. § 2, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Ved stormfald forstås:

a) Stormfald i en landsdel: Hvis der i en landsdel ved kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer svarende til mindst 1 års hugst i den ramte landsdel.

b) Stormfald i hele landet: Hvis der i en eller flere landsdele ved kraftig vindpåvirkning tilsammen er væltet eller knækket mindst 1 million kubikmeter træ.«

4. Efter § 2, *stk. 3*, indsættes som nye stykker:

»*Stk. 4.* Ved en landsdel, jf. stk. 3, forstås et område som defineret ved Danmarks Statistiks NUTS 3 kode.

Stk. 5. Efter forhandling med miljø- og fødevareministeren kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om vurderingen af, om oversvømmelser fra vandløb og søer er omfattet af § 2, *stk. 2*.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 6*.

5. I § 4, *stk. 2, nr. 3*, indsættes efter »terræn«: », medmindre disse er godkendt til og anvendes som beboelse. Erstatning kan i disse tilfælde maksimalt udgøre 120.000 kr.«

6. § 4, *stk. 2, nr. 9*, affattes således:

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved stormfald forstås, at der i en eller flere landsdele som følge af kraftig vindpåvirkning er væltet eller knækket træer på store skovarealer svarende til mindst 1 års hugst i de ramte områder.

Stk. 4. Afgørelse af, om der har været stormflod, oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald i et område på et givet tidspunkt, træffes af Stormrådet, jf. § 21, efter udtalelse fra Danmarks Meteorologiske Institut og Kystdirektoratet, for så vidt angår afgørelse af, om der har været stormflod, og Miljøministeriet, for så vidt angår afgørelse af, om der har været oversvømmelse fra vandløb og søer eller stormfald.

§ 4. ---

Stk. 2. ---

1)- 2) ---

3) Løsøre i kældre og rum under terræn.

4) - 8) ---

9) Haveanlæg og løsøre placeret i haven.

10) ---

12) -15) ---

16) Løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, og som befinder sig i virksomhedens lagerbygninger eller lignende bygninger, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn.

Stk. 3. Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Der ydes kun erstatning for genhusning, som overstiger 1 måned. Erstatning til genhusning kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned.

Stk. 4. Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger som følge af skimmelsvamp opstået i forbindelse med stormflod eller oversvømmelse, jf. § 2, stk. 1 og 2.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatning efter stk. 1-4 og anvendelsen heraf.

»9) Haveanlæg, herunder terrasser og trapper, samt løsøre og bygninger placeret i haven.«

7. I § 4, stk. 2, indsættes efter nr. 9, som nyt nummer:

»10) Garager og carporte, medmindre de deler fundament med eller er en integreret del af en bygning til beboelse og samtidig indeholder tekniske installationer til brug for bygningens drift.«

Nr. 10-16 bliver herefter nr. 11-17.

9. § 4, stk. 2, nr. 16, der bliver nr. 17, affattes således:

»17) Løsøre, der tilhører erhvervsvirksomheder, medmindre det er placeret mindst 10 cm over gulvniveau eller terræn, eller der er tale om løsøre, der har en naturlig placering direkte på gulv eller terræn.«

10. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der ydes erstatning til privatpersoner for omkostninger i tilknytning til genhusning, herunder opmagasinering og flytning. Erstatning til genhusning ydes i maksimalt 2 år, medmindre der af særlige årsager skønnes behov for, at der ydes erstatning i længere tid. Erstatning kan maksimalt udgøre 12.000 kr. pr. måned. Sker genhusning ved etablering af en midlertidig beboelse på skadesstedet i form af beboelsespavilloner eller lignende, kan der ydes et engangsbeløb på maksimalt 24.000 kr. til dækning heraf.«

11. I § 4, indsættes efter stk. 3:

»Stk. 4. I tilfælde, hvor der ikke sker genhusning, ydes der erstatning til privatpersoner for omkostninger til nødvendig opmagasinering af løsøre, hvis dette sker på grund af udbedring af skader på bygninger efter stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer. Erstatning til opmagasinering uden samtidig genhusning kan maksimalt udgøre 3.000 kr. pr. måned.

Stk. 5. Der ydes erstatning for ekstra byggeomkostninger op til 1 mio. kr., hvis disse er nødvendige for at opfylde de krav, som stilles af byggemyndigheder i henhold til byggelovgivningen, når en beskadiget bygning skal genopføres eller repareres. Erstatning for ekstra byggeomkostninger ydes dog kun, hvis

- 1) udgifterne vedrører de dele af bygningen, der er beskadiget og bliver erstattet efter reglerne i denne lov,
- 2) det ikke er muligt at opnå dispensation fra reglerne i byggelovgivningen,
- 3) byggemyndigheden ikke har eller kunne have stillet krav om lovliggørelse inden skadens opståen,

- 4) udgiften ikke skyldes mangelfuld vedligeholdelse, og
- 5) genopførelse eller reparation finder sted.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 6-7.

12. I § 4, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres »1-4« til: »1-6«.

§ 6. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvriskiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer mindst hvert 50. år, men sjældnere end hvert 20. år:

- 1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskikoen 5 pct. ved første skadesbegivenhed, 10 pct. ved anden skadesbegivenhed og 15 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskikoen udgør dog minimum 5.000 kr.
- 2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsejendomme, er selvriskikoen 10 pct. ved første skadesbegivenhed, 15 pct. ved anden skadesbegivenhed og 20 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskikoen udgør dog minimum 10.000 kr.
- 3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskikoen 5 pct. Selvriskikoen udgør dog minimum 5.000 kr.

Stk. 2. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod fratrækkes følgende selvriskiko, hvis der er tale om en hændelse, der statistisk indtræffer sjældnere end hvert 50. år:

1) - 3) ---

Stk. 3. Den samlede selvriskiko for skader på ejendomme til helårsbeboelse og løsøre efter stk. 1 og 2 kan maksimalt udgøre 30.000 kr.

Stk. 4. ---

§ 6 a. Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer fratrækkes følgende selvriskiko:

- 1) For så vidt angår skader på ejendomme til helårsbeboelse, er selvriskikoen 5 pct. ved første skadesbegivenhed, 10 pct. ved anden skadesbegivenhed og 15 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskikoen udgør dog minimum 5.000 kr.
- 2) For så vidt angår skader på fritids- og sommerhuse samt erhvervsejendomme, er selvriskikoen 10 pct. ved første skadesbegivenhed, 15 pct. ved anden skadesbegivenhed og 20 pct. ved tredje og efterfølgende skadesbegivenheder. Selvriskikoen udgør dog minimum 10.000 kr.
- 3) For så vidt angår skader på løsøre, er selvriskikoen 5 pct. Selvriskikoen udgør dog minimum 5.000 kr.

Stk. 2. Den samlede selvriskiko for skader på ejendomme til helårsbeboelse og løsøre efter stk. 1 kan maksimalt udgøre 30.000 kr.

Stk. 3. Den samlede selvriskiko for skader på fritids- og sommerhuse og løsøre heri kan maksimalt udgøre 50.000 kr.

13. § 6 affattes således:

»**§ 6.** Ved udbetaling af erstatning for skader forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb eller søer fratrækkes følgende selvriskiko:

1) For skader på ejendomme til helårsbeboelse er selvriskikoen 5 pct. Selvriskikoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 30.000 kr.

2) For skader på fritids- og sommerhuse er selvriskikoen 10 pct. Selvriskikoen udgør minimum 10.000 kr. og maksimalt 50.000 kr.

3) For skader på erhvervsejendomme er selvriskikoen 14 pct. Selvriskikoen udgør minimum 14.000 kr.

4) For skader på privat løsøre placeret i ejendomme til helårsbeboelse er selvriskikoen 5 pct. Selvriskikoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 30.000 kr.

5) For skader på privat løsøre placeret i fritids- og sommerhuse er selvriskikoen 5 pct. Selvriskikoen udgør minimum 5.000 kr. og maksimalt 50.000 kr.

6) For skader på erhvervsløsøre er selvriskikoen 14 pct. Selvriskikoen udgør minimum 14.000 kr.

Stk. 2. Der betales ikke selvriskiko af udgifter til skadesbe- grænsning.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af selvriskiko.«

14. § 6 a ophæves.

15. § 8 affattes således:

§ 8. En skade forårsaget af stormflod skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skaderamte er uden skyld i fristoverskridelsen eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde.

Stk. 2. Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod. Taksationen skal foretages, senest 22 arbejdsdage efter at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Stk. 3. Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse, senest 22 arbejdsdage efter at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet foretager erstatningsudbetalingen. Bestemmelserne i §§ 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Forsikringsselskabet kan, for så vidt angår stormflodssager, lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Stormrådet skal godkende sådanne aftaler.

Stk. 5. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og for oprettelsen af en fælles it-baseret database m.v.

§ 8 a. En skade forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, såfremt skaderamte er uden skyld i fristoverskridelsen eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde. Selskabet videresender uden ugrundet ophold en kopi af anmeldelsen med forsikringsselskabets eventuelle bemærkninger til Stormrådet.

Stk. 2. Forsikringsselskaberne foretager efter anmodning fra Stormrådet taksation af skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksationen skal foretages, senest 22 arbejdsdage efter at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen i 2. pkt.

Stk. 3. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet. Selskabet indsender taksatorrapporten med forsikringstagerens eventuelle bemærkninger til Stormrådet.

Stk. 4. Stormrådet træffer afgørelse i sager om skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer og foretager

»**§ 8.** En skade forårsaget af stormflod eller oversvømmelse fra vandløb og søer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet, hvor vedkommende er brandforsikret, senest 2 måneder efter skadens indtræden. Der kan dispenseres fra anmeldelsesfristen på 2 måneder, hvis skadelidte er uden skyld i fristoverskridelsen, eller der i øvrigt foreligger berettigede, undskyldelige grunde hertil.

Stk. 2. Forsikringsselskabet foretager taksation af skader forårsaget af stormflod og oversvømmelse fra vandløb og søer. Taksation, herunder udfærdigelse af taksatorrapport, skal foretages senest 22 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til forsikringsselskabet.

Stk. 3. Forsikringsselskabet skal træffe afgørelse senest 22 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger. Forsikringsselskabet anviser erstatningen til udbetaling via stormflods- og oversvømmelsespuljen. Bestemmelserne i §§ 39, 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler gælder også for forsikringsselskabernes afgørelse i sager om stormflod og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Stk. 4. Forsikringsselskabet kan lade et andet forsikringsselskab, der tilbyder tegning af brandforsikring, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov. Sådanne aftaler skal godkendes af Stormrådet, inden det andet forsikringsselskab påbegynder varetagelsen af opgaver efter denne lov.

Stk. 5. Stormrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for forsikringsselskabernes sagsbehandling og brug af fælles it-systemer m.v.«

16. § 8 a ophæves.

erstatningsudbetalingen. Bestemmelserne i §§ 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager om skader forårsaget af oversvømmelse fra vandløb og søer, herunder om vurderingen af, om oversvømmelser er omfattet af § 2, stk. 2, om ordningens administration og delegation af beføjelser i forbindelse hermed til miljøministeren samt om fristen for meddelelse af afgørelse.

§ 9. Stormrådet fastsætter efter forhandling med Forsikring & Pension regler om Stormrådets betaling for forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager og om betaling for taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

§ 10. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.

Stk. 2. Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Stk. 3. De nærmere regler for tilsynet, herunder eventuelle sanktioner over for forsikringsselskaberne, og de nærmere regler for Stormrådets offentliggørelse af påbud fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.

§ 10 a. Forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.

§ 11. ---

Stk. 2.-4.---

Stk. 5. Ved ejerskifte forstås ikke overdragelse til personer, der er knyttet til ejeren ved ægteskab, slægts- eller svogerskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og til virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter drøftelse med miljøministeren nærmere regler til gennemførelse af forsikringsordningen.

§ 12. ---

Stk. 2. Ved fladefald forstås, at der som følge af kraftig vindpåvirkning på et areal er væltet eller knækket træer i et omfang svarende til, hvad der i fredskov udløser pligt til at gentilplante arealet.

§ 13. Stormrådet yder tilskud til den del af det stormfaldsramte areal, som overstiger 1/60 af skovens bevoksede areal

17. I § 9 ændres »behandling af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer« til: »behandling og taksation af stormflodssager og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer«.

18. § 10 affattes således:

»§ 10. Stormrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes behandling af stormflodssager.

Stk. 2. Stormrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for forsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Stormrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Stk. 3. Stormrådet kan i særlige tilfælde kræve, at et forsikringsselskab kompenserer stormflods- og oversvømmelsespuljen for uberettiget udbetalt erstatning.

Stk. 4. De nærmere regler for tilsynet, herunder de nærmere regler for Stormrådets påbud til forsikringsselskaberne og offentliggørelse heraf samt krav om kompensation fra forsikringsselskaberne af uberettiget udbetalt erstatning, fastsættes i Stormrådets forretningsorden, jf. § 21, stk. 3.«

19. I § 10 a indsættes efter »stormflodssager«: »og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer«.

20. § 11, stk. 5 ophæves.

Stk. 6 bliver herefter til stk. 5.

21. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved fladefald forstås den del af arealet, hvor mindst 2/3 af træerne er væltet, knækket eller rodløst.«

22. § 13, stk. 1, affattes således:

»§ 13. Stormrådet yder tilskud til en stormfaldsramt skov, når den samlede stormfaldsflade udgør mindst 0,5 ha. De enkelte stormfaldsflader skal udgøre mindst 0,2 ha.«

inklusive de midlertidigt ubevoksede arealer, dog kun til fladefald på mindst 0,5 ha for den enkelte skov.

Stk. 2. Tilskud ydes til gentilplantning. Som led i gentilplantningen ydes tilskud til oprydning, hegn, omkostninger, som skyldes særlige hensyn til fortidsminder, udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning.

Stk. 3. Til arealer, der som led i gentilplantningen udlægges til fri succession eller som ubevoksede, kan der kun ydes tilskud til oprydning.

§ 14. Tilskuddet udbetales i to rater:

- 1) Første rate vedrører oprydning af arealet, og udbetaling sker samtidig med afgørelsen om tilskud.
- 2) Anden rate vedrører udgifter til gentilplantning, og udbetaling sker, når gentilplantningen er afsluttet.

§ 15. Stormrådet fastsætter efter udtalelse fra Miljøministeriet for hver stormfaldsbegivenhed, jf. § 2, stk. 3, tilskudssatsernes størrelse.

§ 16. Stormfald på private arealer skal af forsikringstageren anmeldes til forsikringsselskabet inden en frist, som fastsættes af Stormrådet. Selskabet videregiver en kopi af anmeldelsen med eventuelle bemærkninger til Stormrådet.

Stk. 2. Ansøgning om tilskud sendes til Stormrådet inden for en frist, som fastsættes af Rådet. Ansøgning om tilskud til fladefald på mindst 5 ha skal være vedlagt en tilplantningsplan. Tilplantningsplanen skal godkendes af miljøministeren.

§ 19. ---

Stk. 2. Opsiges basisforsikringen for et areal, hvortil der er ydet tilskud efter loven, inden for 15 år efter udbetaling af sidste rate af tilskuddet, skal tilskuddet tilbagebetales efter Stormrådets nærmere bestemmelser.

Stk. 3. Stormrådet drager omsorg for, at ydelsen af tilskud efter loven og den deraf følgende tilbagebetalingsforpligtelse, såfremt basisforsikringen opsiges, registreres i matriklen på de berørte ejendomme ved første og sidste udbetaling af tilskud.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om tilbagebetaling i henhold til stk. 1 og 2, herunder om beregningen af renter.

§ 21. Der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 8 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervs- og vækstministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervs- og Vækstministeriet, og 7 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Transportministeriet, Mil-

23. I § 13, stk. 2, ændres », udarbejdelse af tilplantningsplaner og lokalitetskortlægning« til: » og udarbejdelse af tilplantningsplaner«.

24. § 13, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter til stk. 3-5.

25. § 14 affattes således:

»§ 14. Tilskuddet efter § 12, stk. 2, består af et oprydningstilskud og et gentilplantningstilskud. Oprydningstilskud omfatter oprydning af det stormfaldsramte areal, og gentilplantningstilskud omfatter udgifter til gentilplantning. Begge tilskud udbetales, når gentilplantningen er afsluttet.«

26. § 15 affattes således:

»§ 15. Stormrådet fastsætter tilskudssatsernes størrelse efter udtalelse fra Miljø- og Fødevareministeriet.«

27. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres »Stormrådet« til: »Miljøstyrelsen«.

28. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgning om tilskud sendes til Miljøstyrelsen inden for en frist, som fastsættes af Stormrådet. Ansøgning om tilskud skal være vedlagt en tilplantningsplan.«

29. § 19, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2.

30. I § 19, stk. 4, som bliver stk. 2, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1«.

31. § 21, stk. 1, affattes således:

»§ 21. Der nedsættes et stormråd bestående af 1 formand og 7 andre medlemmer samt suppleanter for disse. Erhvervsministeren udnævner rådets formand, rådets næstformand, der repræsenterer Erhvervsministeriet, og 6 andre medlemmer af rådet, der repræsenterer følgende myndigheder og organisationer: Miljø- og Fødevareministeriet, Energi-, For-

jøministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Naturstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.

§ 22. ---

Stk. 2. – Stk. 5. ---

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om betaling for sekretariatets arbejde og for fremmed bistand, herunder bistand fra Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Miljøministeriet og Transportministeriet.

§ 24. ---

Stk. 2. Afgift opkræves dog ikke af kaskoforsikringer for motorkøretøjer og både samt andre forsikringer, der dækker skader forårsaget af stormflod.

Stk. 3. Afgiften udgør årligt 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsesordningen og 10 kr. pr. police til stormfaldsordningen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret.

§ 27. ---

Stk. 2. Dækker den til enhver tid værende formue i henholdsvis stormflods- og oversvømmelsespuljen og stormfaldspuljen ikke de administrationsomkostninger, erstatninger og tilskud, der skal udbetales i henhold til denne lov, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til i henhold til statsgarantien at udbetale indtil 200 mio. kr. til stormflods- og oversvømmelsespuljen og indtil 200 mio. kr. til stormfaldspuljen. Statsgarantien til stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 400 mio. kr. til og med 2017.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Statens tilgodehavende ved træk på statsgarantien tilknyttet stormflods- og oversvømmelsespuljen tilbagebetales af midler fra en midlertidig forhøjelse på 20 kr. af den årlige afgift.

Stk. 5. Den midlertidige forhøjelse af afgiften træder i kraft ved udbetaling under statsgarantien og ophører med udgangen af det afgiftsår, hvori statens tilgodehavende er fuldt tilbagebetalt.

Kapitel 7

Lagring af træ samt stormflodsvarsling

§ 28. Stormrådet beslutter, om der efter en stormfaldsbegivenhed, jf. § 2, stk. 3, dækkes omkostninger til lagring af stormfældet træ fra statens skove efter ansøgning fra Miljøministeriet. I givet fald afholdes omkostningerne hertil af stormfaldspuljen.

§ 29. ---

synings- og Klimaministeriet, Justitsministeriet, KL, Forsikring & Pension og Forbrugerrådet Tænk. Endvidere tilknyttes til Stormrådet 3 særligt sagkyndige med indsigt i stormflod og kystforhold, vandløb og søer samt stormfald. Disse udpeges af henholdsvis Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen. De særligt sagkyndige har ikke stemmeret.»

32. I § 22, stk. 6, ændres », Miljøministeriet og Transportministeriet« til: »og Miljø- og Fødevarerministeriet«.

33. I § 24, stk. 2, indsættes efter »stormflod«: »eller oversvømmelse fra vandløb og søer«.

34. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgiften udgør årligt 30 kr. pr. police til stormflods- og oversvømmelsespuljen og 10 kr. pr. police til stormfaldspuljen og opkræves sammen med den første præmieopkrævning i kalenderåret. Indtil stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 500 mio. kr., kan afgiften til denne pulje forhøjes til 50 kr. pr. police.«

35. I § 27, stk. 2, udgår »Statsgarantien til stormflods- og oversvømmelsespuljen udgør 400 mio. kr. til og med 2017.«

36. I § 27, stk. 4, ændres »en midlertidig forhøjelse på 20 kr. af den årlige afgift« til: » den midlertidige forhøjelse af den årlige afgift, jf. § 24, stk. 3, 2. pkt.«

37. I § 27, stk. 5, indsættes efter »tilbagebetalt«: », og formuen i stormflods- og oversvømmelsespuljen igen udgør 500 mio. kr., jf. § 24, stk. 3, 2. pkt.«

38. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

»Kapitel 7

Stormflodsvarsling«

39. § 28 ophæves.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Beslutning om ændringer i varslingsaktiviteternes tilrettelæggelse eller udførelse, som medfører væsentlige ændringer i den betaling, der skal ydes af stormflods- og oversvømmelsespuljen, træffes af Stormrådet efter indstilling fra Transportministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet.

§ 30. Klager over forsikringsselskabernes afgørelser i stormflodssager kan indbringes for Stormrådet. Stormrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

40. I § 29, *stk. 3*, ændres »Transportministeriet« til: »Miljø- og Fødevareministeriet«.

41. I § 30, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »stormflodssager«: »og sager om oversvømmelse fra vandløb og søer« og efter *2. pkt.*, indsættes: »Beslutninger, der træffes efter § 1 a, kan ikke indbringes for Stormrådet.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018. § 1, nr. 5, 8, 20-22, 29-30 og 38-39 har virkning fra 14. november 2017.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 4, *stk. 5*, i lov om stormflod og stormfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 20. oktober 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1730 af 27. december 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af lov om stormflod og stormfald § 4, *stk. 7*.